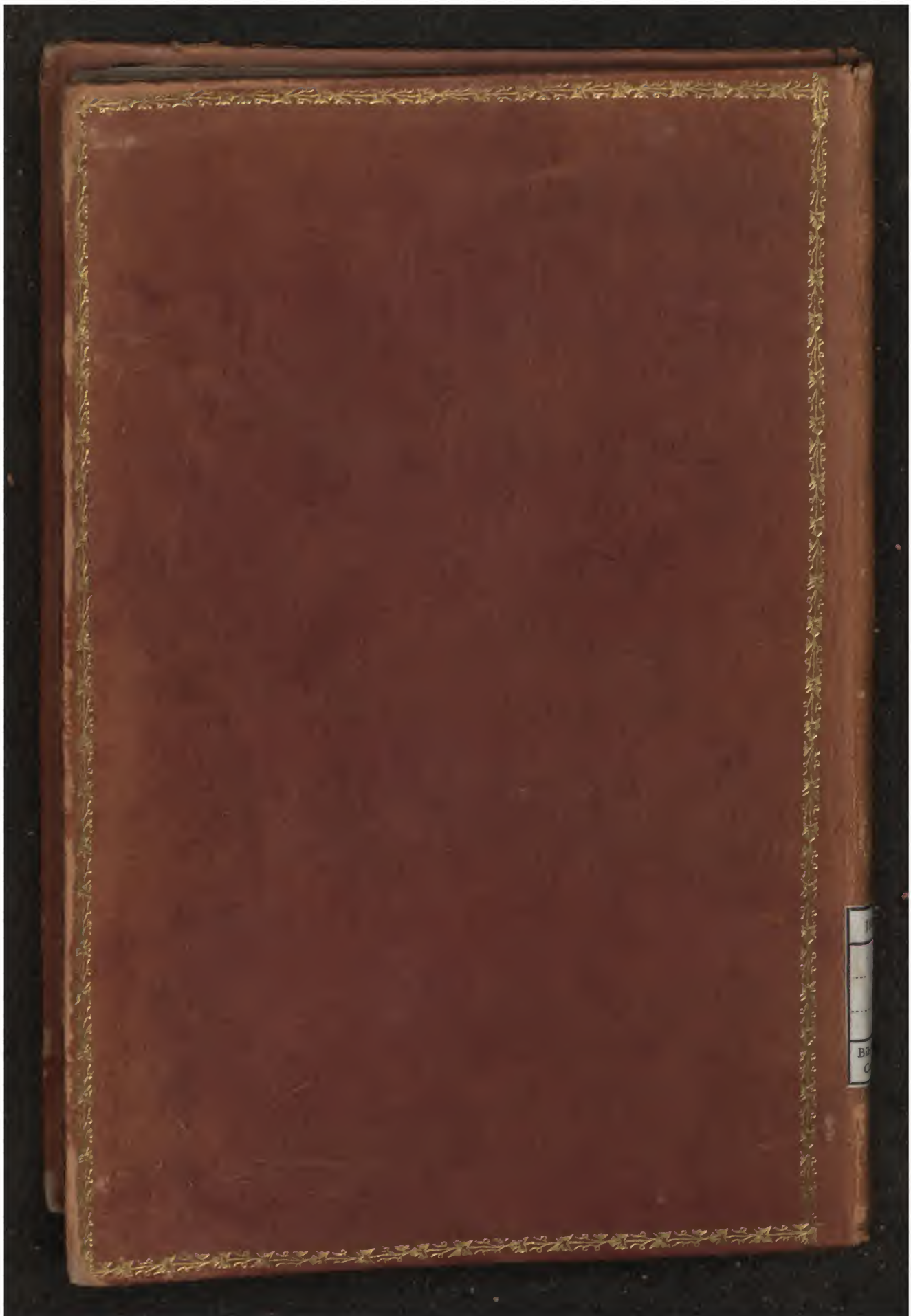

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. I.6.68

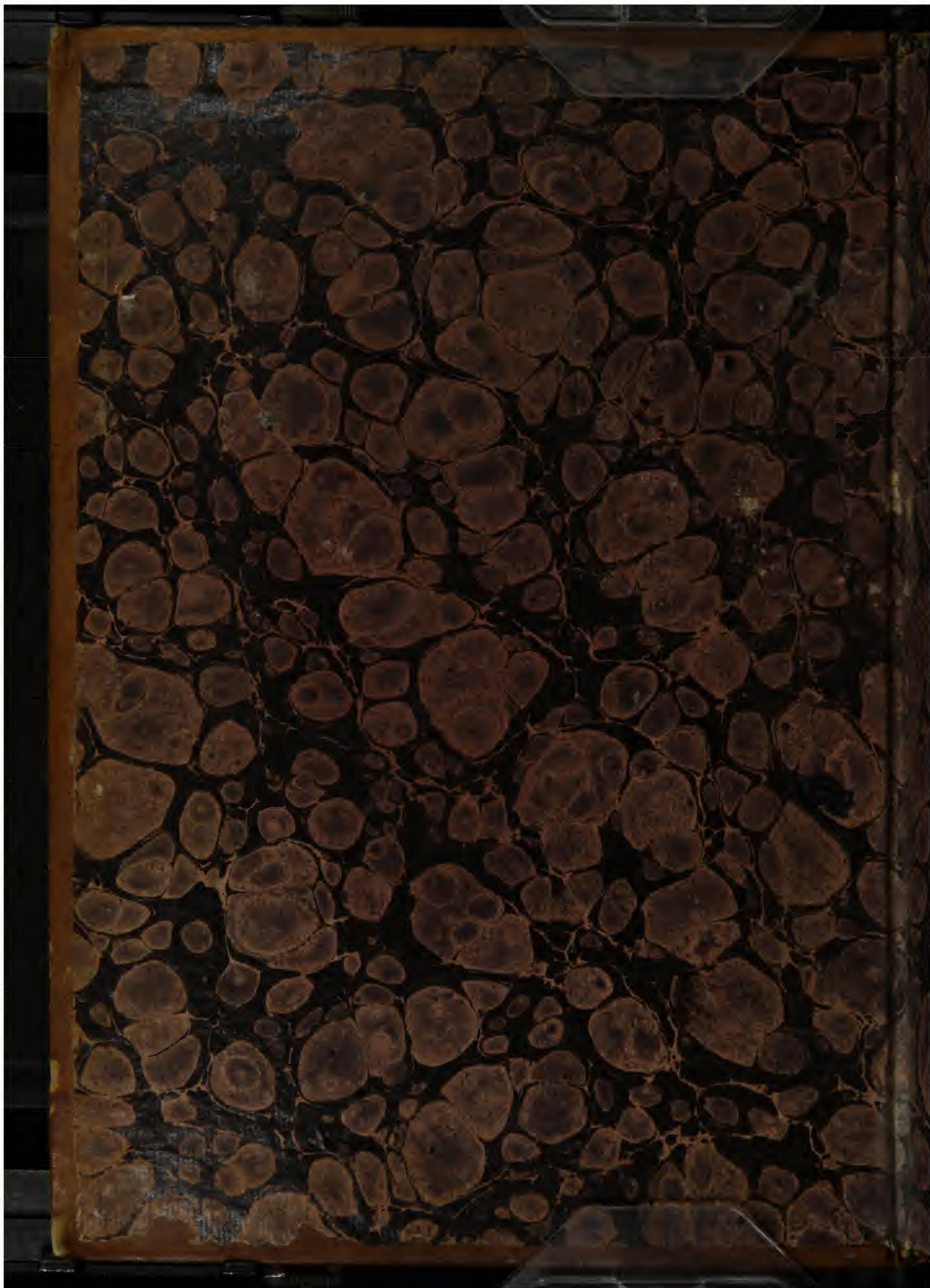

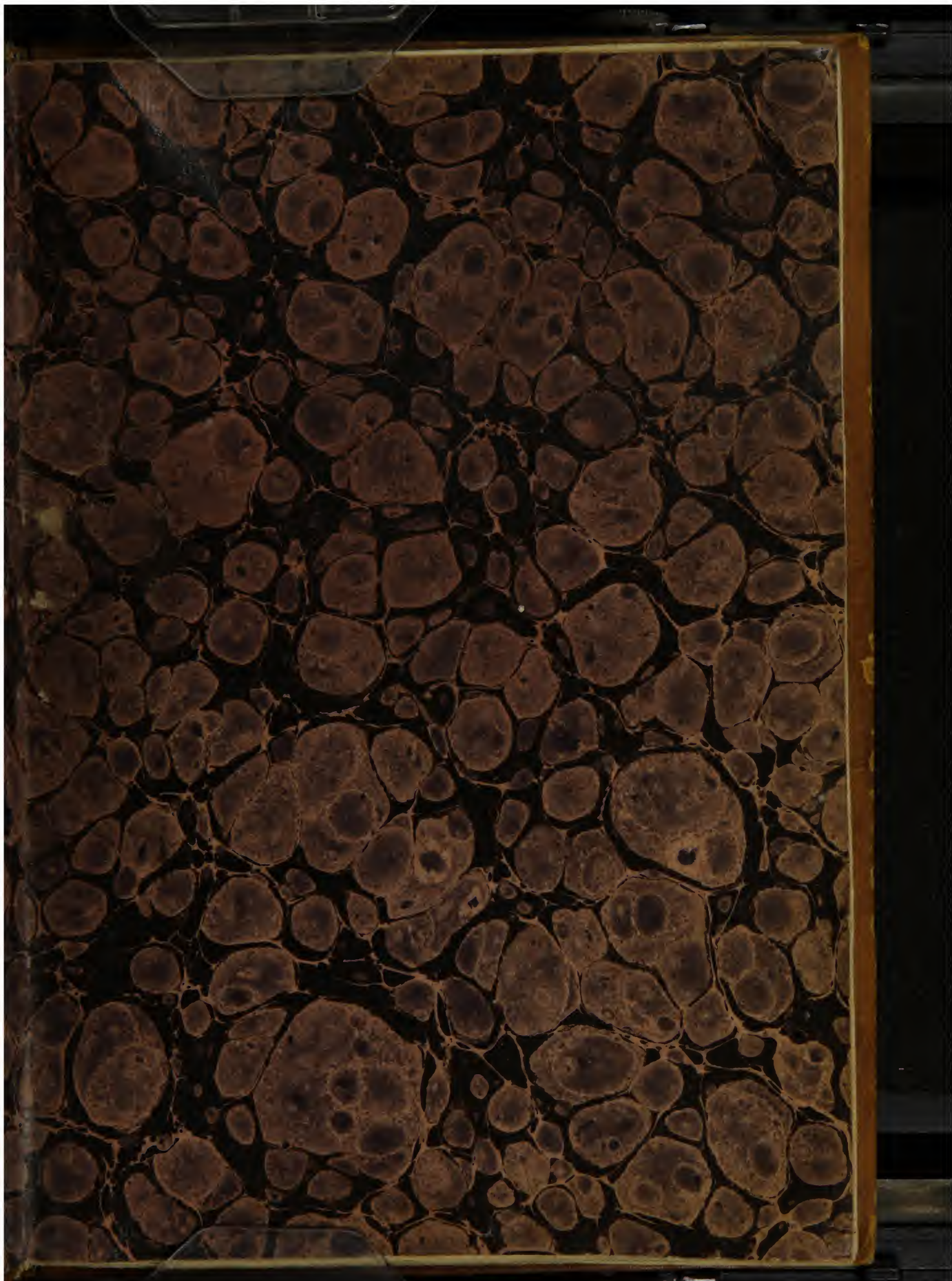
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. I.6.68

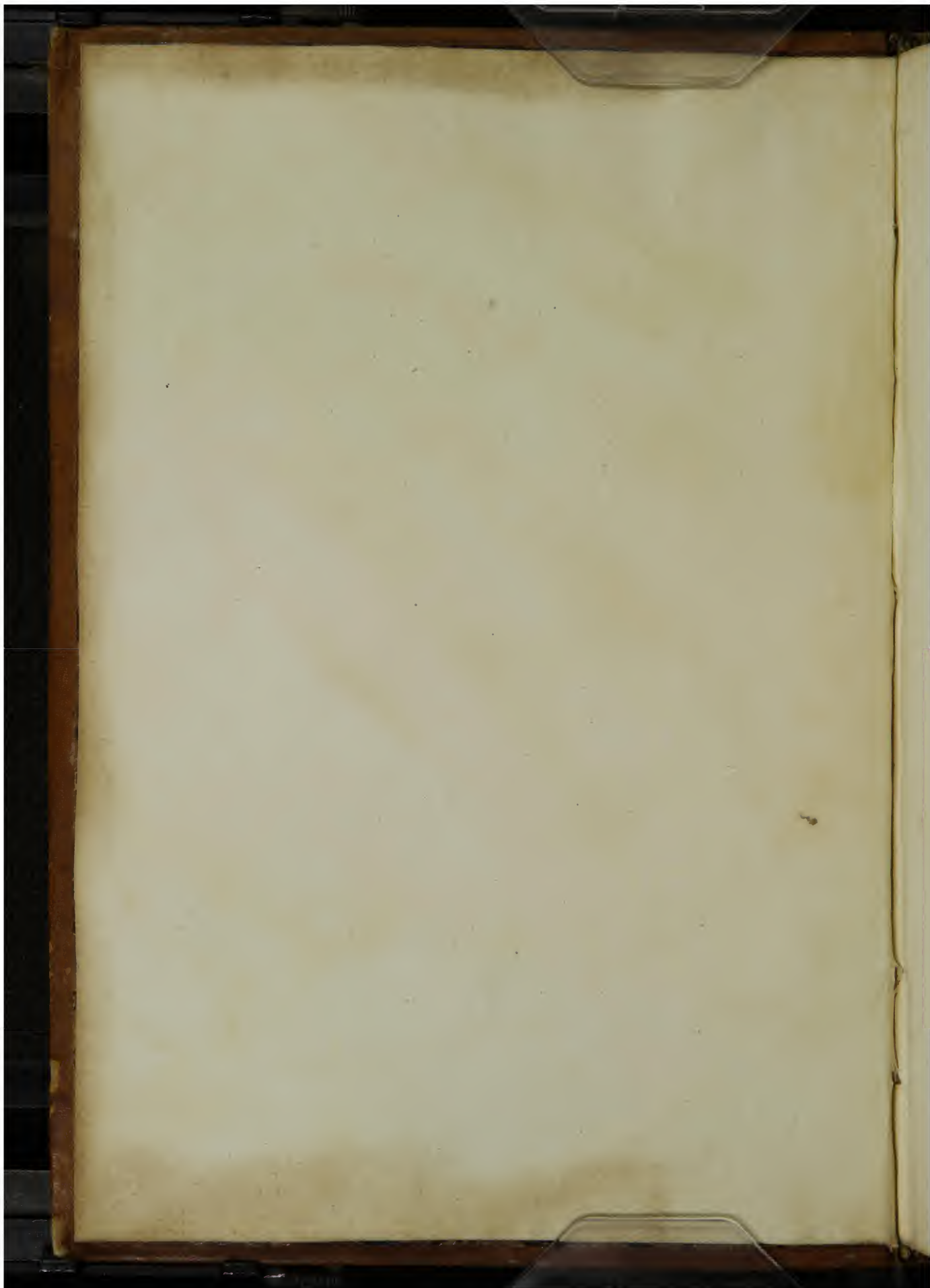
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.68

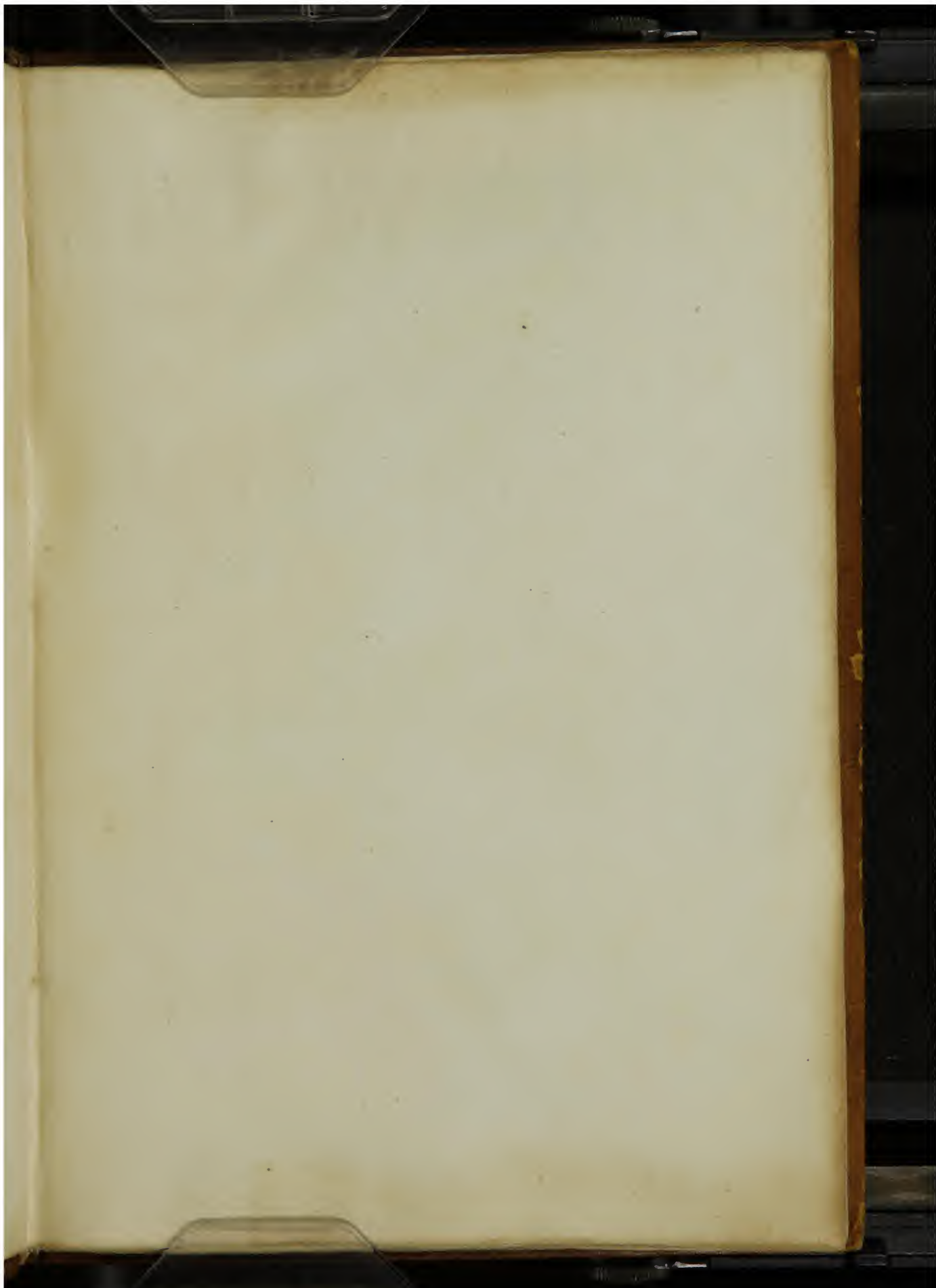

La presente opera (Le duplex amantibus) è stampata
a Roma, Adam Rot, c. 1472

Esist. nel pure stato orig. senza traccia del 9
avuto da Gensberg e Schreiner

(Comunicare del S. G. Martin)

mancano due carte
bianche: la 1 e la 39

H 225

X
2

Incipit tractatus de duobus se inuicem dili-
gentibus Cōpositus per dominū Eneam filiū
poetam Impialemq; Secretariū. Qui tandem
ad sūmū Apostolatus apicem assumptus Pius
papa secundus uocatus est.

Agnifico et generoso militi. dñō
Gaspari slick domino Nouicatri
Cesareo cācellario ac terrarū Egee
Cubitiq; Capitanzo domino suo
p̄cipuō. Eneas filius poeta Impiaīsq; secre-
tarius Salutē plurimā dicit. Marianus sozinus
Senēsis cōterraneus meus Vir tum mitis inge-
niū tum multarū l̄rarū. cuius adhuc similem uisu-
rus ne sim hereo. duos amantes ut sibi describe-
rem rogatū me his diebus effecit. nec referre
dixit rem ueram agerem | an more poetico fin-
gere. nescis q̄ uir fiet mirabere si tibi hominē
expendam. Nihil ei p̄ter formā natura inuidit
hō n̄ icio est. nasci ex mea familia debuit cui par-
uorū hominū est cognomen Vir est eloquēs Lu-
riū utriusq; consultus. hystorias omnes nouit.
poetice peritus est. carmē facit et latinū et tus-
cū. philosophiz tam sciū q̄ plato. Geometer
quasi boetius. In numeris macrobio similis. nul-
um instrumentū ignorat musicū. Agriculturā
quasi virgilius nouit. nihil ciuile uiro ignotum.
Dum iuueni adhuc stabant in corpore uires.

alter Eutellus erat luctandi magister nō cursu
non saltu non cestu poterat superari. Preciosi
ora sunt interdum parui corporis uascula. ut gē
me lapilli testantur. Nec abre fuerit illud in
hunc referri quod de Thideo scribit Statius.
mator in exiguo regnabat corpore uirtus. Dis
formam huic homini et immortalitatem si de
dissent Is etiam erat deus. Sed nemo sortitus
est omnia. Inter mortales nullum adhuc noui.
cui pauciora q̄ huic defuerint. quid qd̄ minutis
sima etiam didicit quasi alter. Appelles sic pin
git. nichil emendatius est. nichil lucidius q̄ sua
manu scripti codices. Sculpsit ut Praxiteles.
nec medicine ignarus est. Adde uirtutes mora
les q̄ alias regunt ducuntq̄. Noui meis diebus
plerosq̄ studiis litterarum deditos disciplinis
qui admodum habundabant. Sed hi nihil ciuili
tatis habebant. nec rem publicam nec domesti
cam regere norant. Stupuit pagliari. et furti
uulicum accusauit. qui Suem fetam undecim
porcellos. asinam unum dūtaxat enixam pullū
retulerat. Gomitius Mediolane n̄. grauidum
se putauit diuq̄ partum uertus est quia se ux
or ascendit. Hy tamen iuris maximū lumen ha
biti sunt. In aliis p̄terea uel fastum uel auaricia
iuenies. Hic perliberalis ē plena illi semp̄ domus
est honestis hospitibus. nulli aduersus ē. puppi
los tuetur. egros solatur. pauperibus subuenit.

uiduas iudat. nulli indigenti deest. uultus eius
 quasi Socraticus semper est idem. In aduersis
 fortez animum prebet. nulla fortuna inflatur.
 Versutias nō ut exerceat sed ut caueat q̄libz
 nouit / ciuibz dilectus est / pegrinis amatus :
 nulli odiosus est / nulli grauis. At homo tātaq̄
 uirtutum / cur nunc rem leuiusculam exigat nō
 scio. Illud scio / nihil illi me negare fas est. cum
 namq̄ dum Senis essem unice dilexi / nec dimi
 nutus est amor q̄uis sepatus sit. Is quoq̄ cum
 esset ceteris nature dotibus preditus / tamen
 hoc maxie dono pollebat / ut nullis erga se steri
 lem amorem esse sineret. Huius ergo rogatus
 non censui respuendos. scripsi q̄ duorum aman
 tium casus / nec finxi / Res acta Senis est / duz
 Sigismūdu Impator illic degeret. tu etia3 ad
 eras. et si ue3p̄ his auribus hausi opam amoris de
 disti. ciuitas ueneris est. aiūt qui te norunt q̄
 uehemēter arseris. q̄q̄ nemo te gallior fuerit.
 nihil ibi amatorie gestū esse te inscio putant.
 Ideo historiam hanc ut legas precor. et an uera
 scripserim uideas. nec remisci te pudeat si qd
 hmoi nōnunq̄ euenit tibi hōeīm fueras. Qui
 uero nunq̄ sensit amoris ignem / aut lapis ē aut
 bestia. Ipsum namq̄ uel per deoz medullas nō
 latet ignea fauilla.

Alia epistula eiusdē domini Enee
ad illum Iob cuius rogatum primō
historiam infra scriptam contexit.

Eneas Silvius poeta imp̄ialisq; secretarius. S.
P. D. Marino Sozino utriusq; iuris interpreti
et concilii suo. Rē petis haud cōuenientē etati
mee / tue uero et aduersā et repugnātē. Quid
enim est q; uel me iam pene quadragenarium
scribere / uel te quinquagenarium de amore cō
ueniat audire. Iuuenes animos ista delectāt et
tenera corda deposcunt / Senes autē tā ydonei
auditores sunt amoris / q; prudētie iuuenes. nec
quicq; est senectute deformius / que uenerē af
fectat sine uiribus. Iuuenes tamen et aliquos
amantes senes / amatum nullū. Nam et matro
nis est et puellis despectū seniū. nullius amore
tenetur mulier nisi quē uiderit etate florentē.
si quid aliter audis deceptio subest. Ego uero
cognosco amatorium scriptum mihi non conue
nire / qui iam meridiem pretergressus in ueste
rum feror. sed non minus me scribere q; te pos
cere dedecet. ego debeo tibi morigerus esse.
tu uide quid postules. Nam quāto es natu ma
turius / tāto equius est parere amicitie legibus.
quas si tua iustitia non ueretur / mandando in
fringere / nec stultitia mea transgredi timebit
obediēdo. Tua in me tot sūt beneficia ut nihil

negare petitionū tuarū queam / etia si inmixtū
 sit aliquid turpitudinis Parebo igitur petitiōi
 tue iam decies multiplicatē. nec āplius negabo
 qđ tanto postulas desiderio. non tamen ut ip̄e
 flagitas fictor ero. nec poetica utemur tuba dū
 licet uera referre. Quis enī tam neq̄ est ut mē
 tiri uelit cum uero possit se tueri. quia tu sepe
 amator fuisti / nec adhuc igne cares. Vis tibi
 duorū amantiū ut hystoriam texam. nequitia ē
 que te non sinit esse senem. Ero morigerus cu
 pidiitati tue et hanc nimis egri canitiem prnrre
 faciā. nec fingam quando tanta est copia ueri.
 Quid enim est toto terrarū orbe amore cōius
 qđ ciuitas quod opidulū que familia uacat exē
 plis. quis trigessimū natus ānum amoris causa
 nullum p̄git facinus. ego de me coniecturam
 facio / quem amor in mille picula misit. Ago su
 peris grattas qđ structas insidias millies fugi. fe
 litior astro martis quem uulcanus cum uenere
 iacentem ferreo illaqueauit reticulo. deriden
 dumqđ diis ceteris ostētauit. Sed alienos q̄ me
 os amores attingam. nedum uetusti cineres ig
 nis reuoluo / scintillam adhuc uiuentem replam
 Referam autem mirum amorem peneq̄ incre
 dibilem / quo duo amantes ne dicam amentes
 Inuicē exarsere. nec uetustis aut oblitteratis
 utar exemplis / sed nostri temporis ardentes
 faces exponam. Nec troyanos aut babiloneos

se. In nostre urbis amores audies. quauis ex amā
tibz alter sub artheo natus fuerit celo. forsitan
et huic suggerere aliquid utilitatis licebit. Nā
cum puella que in argumentum uenit amo re
perdito interplora ndum mestam et indignan
tem exalauerit animam. Alter uero nunq post
hac uere leticie particeps fuerit. cōmonitio que
dam iuuenibus erit his ut abstineāt nugis. Au
diant igitur adolescentule et hoc edcēte casu
uideant ne post amores iuuenum se ea t perdi
tum. Instruit hec hystoria iuuenes ne m litie se
accingant que plus fellis habet q mellis. sed ob
missa lasciuia que homines reddit insanos iur
tutis incumbant studiis que possessorem su
sola beare potest. In amore autem quot lateāt
mala si quis aliunde nescit hinc poterit scire.
Tu uale te hystorie quā me scribere cogis attē
tus auditor esto.

Hic incipit hystoria principalis

VRBEM Senam unde tibi et mihi origo ē
Intranti Sigismundo cesari quot honores im
pensi fuerint Iam ubiq uulgatum est. Palaciū
illi apud Sacellum sancte Marte supra uitum
qui ad tophorum ducit portam structum fuit
Huc postq cerimonie pacte sūt cum uenisset
Sigismūdu quatuor maritatas obuiā habuit |

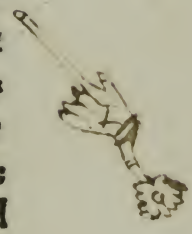
nobilitate | forma | etate | ornatuq; pene pares
 an mortales sed deas unusq; se putavit si tres
 dūtaxat fuissent Ille uideri poterant quas re
 ferūt paridem per quietem uidisse. Erat Sigis
 mundus licet grandævus in libidinem pronus |
 matronarū alloquus admodū oblectabatur et fe
 mineis blandimentis gaudebat nec suauius illi
 quicq; fuit illustriū aspectu mulierū. Vt ergo
 has uidit desiliēs equo inter manus earū recep
 tus est. et ad comites uersus | similes ne unquā
 his fecias uidistis. ego dubius sum an facies hu
 mane sint an angelici uultus | sūt celestes certe
 Ille oculos humo detinentes ut uerecundiores
 fiunt sic pulchriores reddunt. Sparso namq; in
 ter genas rubore tales dabant ore colores qua
 les nitidum ebur hostio uiolatum. aut quales
 red sunt i mixtis purpureis rosis lilia. precipua
 tamen inter eas nitore Lucretia fuit. adoles
 centula nōdum ānos nata uiginti In familia ca
 milloz. Menelao p̄diuiti uiro nupta Indignū
 tamen cur tātum decus domi seruiret sed dig
 no quem uxor deciperet. et sicut nos dicimus
 cornutum quasi ceruū redderz. Statura eminē
 tior reliquis. come illi copiose et aureis laminis
 similes. quas nō more uirginum retro fufas ni
 serat. sed auro gēmisq; incluserat. Frons alta
 spaciūq; decētis nulla interfecta rŭga. supercilia
 in arcum tēsa pilis paucis nigrisq; debito inter

in illo lustrata oculi tanto splendore nitentes
ut in solis modum respicientium intuitus ebeta-
reut. His illa et occidere quos uoluit poterat
et mortuos cum libuisset in uitam resumere.
Nasus in filum directus roseas genas equali
mensura determinabat. Nihil his genis amabi-
lius. nihil delectabilius visu. que cum mulier ri-
sit in puam utrinque dehiscere foueam. nemo
hanc uidit qui non cuperet osculari. Os paru-
decens. labia corallini coloris et ad morsum ap-
tissima. dentes paruali et in ordinem positi ex
cristallo uidebantur per quos tremula lingua
discurrens non sermonem sed armoniam sua-
uissimam notabat. Quid dicam mentis speciem
aut gule candorem. Nihil illo in corpore non lau-
dabile. Interioris forme iudicium faciebat exte-
rior. Ne non hanc aspexit qui uiro non inuiderit
Erant insuper eius in ore multe facecie. sermo
is fuit qualem rumor est graccoz matrem habu-
isse Corneliam siue hortensii filiam. nec suauius
aliquid eius oratione nec modestius fuit. Non ut
plereque tristi facie honestatem ostendebat sed
alacri uultu modestiam. non timida. non audax
sed temperatum uerecundie metu uirilem animum
femineo in corpore gerebat. Vestes illi multiplices
erant. non monilia non fibule non banthi non
armille deerant. redimicula capitis mirifica. mul-
tiuiones adiuuantescum tum in digitis tum in

5
ferto fuere. Nō Helenam pulcriorem fuisse cre-
diderim. quo die paridem in cōiuium Mene-
laus excepit. Nec ornatorem Andromachē
eūz satis hectoris iniuncta est nuptiis. Inter has
Caterina petrusia fuit. que paulo post uita fūc-
ta cesarem in funeribus habuit. qui et natum ei
us militia ante sepulchrum donauit. quīs in fau-
ces huius quoq; mirabil' forme decus elucebat
Inferior tamē Lucretia erat. Omnis de Lucre-
tia sermo audiebatur. hanc cesar. hāc ceteri cō-
mendabant. Intuebanturq; quocūq; illa uerte-
batur. eo et oculi sequebantur astantium. Et
sicut orpheus sono cythare siluas ac saxa secu-
fertur traxisse. Sic ista homines suo quocūq;
uolebat intuitu ducebat. Vnus tamen inter
omnes plus equo in illam ferebatur Eurialus
franco quem nec amorī forma nec diuitie red-
debant ineptum. duozq; et. xxx. annozq; erat. nō
eminentis stature. sed lete grateq; habitudis.
Illustribus oculis malis ad gratiam tumescenti-
bus. ceteris membris non sine quadam magis-
tate decoris stature correspondentibus. Re-
liqui curiales propter longinquā militiā omnes
auro excussi erant. Hic quia et domi habunda-
bat. et propter amicitiam cesaris magna mune-
ra recipiebat. Indies ornatior cōspectibus ho-
minum reddebatur. Longum famulorum ordi-
nem positione ducebat. Nunc auro illitis. nunc

muricis tiri sanguine tinctis. Nūc filiis que le-
gūt serēs textis uestibus utebatur. Tum equi-
tales illi erāt quales in fabulis est ad troyam ue-
nisse mēnonis. Nihil huic ad excitandum illum
blandū animi calorē magnāq; mentis uim quam
uocant amorē preter ociū deerat sed uicit Iu-
uentus et luxus. tum leta fortune bona quibus
ille nutrit. Nec potens Eurialus sui ut Lucre-
tiam uidit ardere puellā cepit. herensq; uultu
nihil satis uidisse putabat. nec impure dilexit.
mira res. multi egregia forma Inuenes. sed unū
hūc Lucretia | plures honesti corporis mīeres
Sed hanc unam Eurialus sibi delegit. Non ta-
men hac ipsa die uel mense flāmam Lucretia
cognouit Euriali uel ille Lucretie. sed amare se
frustra uterq; putauit. Vt igitur cerimonis
sacro cesaris capiti patis modus fuit. et illa do-
mū reuersa in Eurialum tota et in Lucretiā to-
tus Eurialus ferebatur. Quis nūc tīlbes et pr-
rami fabulam demiretur. Inter quos noticiam
primosq; gradus uicinia fecit. Et quia domus
habuere contiguas tempore creuit amor. Hi-
nusquā prius se uiderant nec fama cognouerāt
Hic franco et illa etrusca fuit. nec lingue com-
merciū intercessit. sed oculis res tantum gesta
est cum alter alteri placuisset. Saucia ergo gra-
uis cura Lucretia et igne capta ceco iam se ma-
ritatā obliuiscitur uirū odit et alens uenercū

uulnus infixos pectore tenz Euriali uultus nec
 ullam membris suis quietem prebet secūq̃ nescio
 qd̃ obstat ait ut amplius uiro herere neque
 am. nil me iuuat eius amplexus / nil oblectant
 oscula / fastidia uerba ingerunt pegrini semper
 ante oculos est ymago q̃ui hodie proprior erat
 cesari. ex cute conceptas e casto pectore fiam
 mas / si potes infelix. si possem non essem egra
 ut sum. noua me uis inuitā trahit. aliud cupido
 suadet aliud mēs. scio quid sit melius. quo de
 terius est sequor. O ciuis egregia et nobilis /
 quid tibi cum peregrino est. quid in extraneo
 ureris. quid thalamos alieni concipis orbis. si ui
 rum fastidis / hec etiam potest dare terra qd̃
 ames. Sed heu mihi. quenā illius est facies. quā
 uero moueat eius forma. etas / genus / uirtus /
 certe mea pectora mouit. et nisi fert opem de
 spero. diu meliora dent. Vach prodam ego cas
 tos hymeneos. neq̃ aduene nescio cui credam
 qui ubi abusus me fuerit abeat. uirq̃ sit alteri
 us. et me pene relinquat. sed non is ē eius uul
 tus non ea nobilitas animi uidetur. nec gratia
 forme illa est ut timeam fraudes. et amoris ob
 liuia nostri. 2 dabit ante fidem. cur tuta timeā
 accingar et omnem metum pellam. ego quocq̃
 ita sum pulchra ut nō me minus ille uelit q̃ ego
 ipsum cupiam semper se mihi debebit. si semel
 ad oscula receptus fuerit mea. quot me ābiūt

proci quocunq; pergo. quot riuales ante fores
excubant meas / dabo amori operam. aut hic ma
nebit / aut me secum abiturus abduccet. ergo
ego et matrem et uirum et patrem relinquam
Sena est mater et meis semp infesta gaudis /
uiro carere q̄ potiri malo / patria illic est ubi de
lectat uiuere / at famam perdam / quid mihi ru
mores hominū quos ipsa non audia; nihil audit
qui fame minus studet. multe hoc fecerūt alie
rapi Helena uoluit / non inuitam asportauit pa
ris. quid ad Adrianam referam uel Medeam.
nemo errantem arguit qui cum multis errat.
Sic Lucretia nec intra pectus minora incendia
nutriebat Eurialus medias inter Cesaris curia
et Euriali domū Lucretia edes habuit. nec pala
cium petere Eurialus poterat / quibus illam ex
altis sese ostētantē fenestris haberet in oculis
Sed erubuit semp Lucretia cum Eurialū uidit
que res Cesarem dedit amoris cōsciū / nam cū
ex sua cōsuetudine / nunc hic / nunc equitaret
illuc et hac sepe transfiret / animaduertit muta
ri feminā Euriali aduentu / qui sibi quasi Octa
uiano mecenates adscribat. ad quem uersus /
En Euriale siccine uris feminas / mulier illa te
ardet. Semel uero tanq̄ inuideret amanti / ubi
ad edes Lucretie tētū est / Eurialo oculos pilco
contextit / nec uidebis inquit qd̄ amas / ego hoc
spectaculo fruar. tūz Eurialus / quid hoc signi

7
est Cesar / nihil michi cum illa est. sed hoc facere incautum est / ne circumstantes in suspicionem adducas. Erat Eurialo spadix equus ardue cervicis argutiq; capitis / quem et brevis alius / et obesa terga spectabile reddebant aioso pectore thoris luxuriatibus / qui sonante tuba stare loco nesciebat. micabat auribus et collectum fremens uolvebat sub naribus ignem. Densa tuba 2 dextro iactura recubebat in armis / et cavans tellurem solido cornu grauter sonabat ungula / similis illi fiebat Lucretia Eurialo uiso. que licet dum sola fuit claudere uiam destinasset amanti ut tum illum aspexit nec modum flammæ nec sibi ponebat. sed ut siccus ager qui admissio igne comburitur. si chori perflect altius flammescit / sic infelix Lucretia exardebat. Ita est sane ut sapientibus uideatur. humiles tantum casas habitat castitas / solaq; pauperies affectu sano tenetur. et que domus se coheret modico diuites edes nescit pudicitia. quisquis sanctis rebus exultat luxu fluit / semper insolita appetit / delicatasq; elegit domos. et penates magnos dira fortune comes libido. Intuens igitur Eurialum sepe transeuntem Lucretia nec ardorem compescere potens diu secum cogitauit cui se patefaceret. nam qui tacitus ardet magis uritur. Erat inter uirum seruos Sozia theotonicus senex herq; fidus. cui iam diu seruauerat liberaliter. hunc agredier

amans plus nationi q̄ hōi credens. Ibat magna
procerū stipante caterua purbem Cesar. Iacq̄
Lucretie domū preteribat / que ubi adesse cog
nouit Eurialū Adesto inquit Sozia / paucis te
uolo / respice deorsū ex fenestra Vbinam gen
tium inuentus est huic similis / uide ut omēs ca
lamistrati sunt erecti eminentibus humeris.
Aspice cesareos et madido cirro contortos cri
nes. O quales facies / omnes lactea colla ferūt
q̄ forti pectore. Aliud est hoc genus hominū
q̄ terra nostra pducatur. Semen hoc deoꝝ / aut
celo missa pgenies. O si mihi ex his uirū fortu
na dedisset / nisi testes oculi essent nūq̄ tibi
hec narranti credidissē. Et si fama fuisset cū
bus gentibus prestare germanos / credo subiec
tam boree plagam ex frigore magno albedinē
mutuari. Sed nesci tu aliquos. q̄ plurimos inqt
Sozias. tum Lucretia / francone Eurialū nosti
tanq̄ me ait Sozias Cur tamē hoc rogas / dicā
inquit Lucretia. scio q̄ in apertū nō ibit. hanc
spem mihi tua bonitas facit Ex his qui Cesari
adstant / nemo est mihi Eurialo gratior In hūc
animus meus cōmotus est / nescio q̄bi se exuror
flāmis / nec illū obliuisci nec mihi pacē possū da
re nisi ei me facio notā. Perge oro sozia cōueni
Eurialū / dic me ipsum amare / nil uolo ex te am
plus / nec tu frustra hoc nunciū facies. Quid
audio refert Sozias Eccine me flagicia facere

aut cogitare heri. prodā ne ego dominū. Iā q̄
 senex incipiam fallere / quod Iuuenis abhorruī
 quin potius clara progenies huius urbis. extri
 pa nebandas flāmas e casto pectore / ne obseq̄
 re dire spei extingue ignem. Non egre amorē
 pellit qui primis obstat īsultibus / qui dulce ma
 lum blandiēdo nutrit / duri et insolētis domini
 seruituti se dat. nec cum uult excutere iugum
 potest. Quid si hoc resciret maritus. heu qui
 bus ille te laceraret modis. nullus diu latere po
 test amor. Tace inquit Lucretia. nihil loci ter
 rori est / nihil timet qui nō timet mori / quem
 cunq̄ dederit exitum casus feram. Quo mi
 sera pergis Sozias retulit / demum infamē red
 des / solac̄ tui generis eris adultera. tutū esse
 facinus reris. mille circa te oculi sunt. nō sinet
 genitrix occultum scelus / non uir / non cognati
 non ancille / serui ut taceant Iumenta loquē
 et canis et postes et marmora te accusabunt.
 atq̄ ut celes omnia qui uidet omnia celare non
 potes deum. quid pena presens conscie mētis /
 pavor et animus culpa plenus. seq̄ ip̄m timēs
 negata est magnis sceleribus fides. Ccmpeſce
 impii amoris flāmas obsecro. Expelle facinus
 mente casta horridū / metue concubitus ne ues
 miscere talamis mariti. Scio rectum esse quod
 dicis requirit Lucretia sed furor cogit sequi pe
 iora. scit animus q̄ntū precipitiū instat / et ruit

sciens·uincit et regnat furor | potensq; mente
tota domina ē amor· Stat sequi quod regimē
amoris iubet· nimis heu nimis reluctata sū fru
stra perfer si mei te miseret nūcium· Ingemu
it super his Sozias per que has dixit causas sene
ctute comas fessumq; curis pectus et fida que
prebui generi tuo seruitia precor suplex siste
furorem· teq; ipsam adiuua | pars sanitatis est
uelle sanari· Tum Lucretia omnis apud me in
genum reliquid pudor· parebo tibi Sozia amo
rem qui regi nō uult uincam· unicum effugium
est huius mali morte ut preuertaz nephas· Ex
territus hac uoce Sozias | moderare inquit hera
mentis effere impetus | coherce animos | nunc
uita es digna quia te nece dignam putas· decre
tum est ait Lucretia mori admissum scelus col
latini uxor gladio uindicauit | ego hōestius mor
te preuentam cōmittēdum | genus leti quero |
laqueo | ferro | precipitio | ueneno | uendicare ca
stitat em licet· unum horū agrediar· Nō patiar
inquit Sozias | ait Lucretia si quis mori consti
tuit prohiberi non potest· porcia catonis filia
mortuo bruto cū ferrū sibi subtractū esset car
bones ardētes ebibit· Si tam pterius inquit
Sozias incubit mētī furor tue uite q̄ fame con
sulendū est· Fallax sepe fama est q̄ malo melior
bono peior nōnunq̄ datur· Temptemus hūc Eu
rialū | et amorī operā demus | meus erit iste la

bor | tibi q̃ in failor rem cōfēctā dabo. his dictis
 incensū animū inflāmauit amore | spem q̃ dedit
 dubie mēti. sed nō illi animus erat ut qd̃ dixēat
 esset facturus. differre animum femine quere
 bat. furorem q̃ minuere. ut sepe tempus extin
 guit flāmas et adimit egritudinē dies. Exisima
 uit Sozia falsis gaudiis puellam p̃ducere donec
 uel cesar abiret uel mens illius mutare ē | ne si ne
 gasset alius nūcius querere ē aut ī se manus mu
 lier iniceret. Sepe igit̃ ire atq̃ redire se finxit
 et illū gaudere amore suo et tēpus ydoneū que
 rere quo inuicē affari possint. dixit interdū rō
 fuisse loquendi oportunitatē. nōnunq̃ se mitti
 extra urbem studuit | atq̃ in reditū gaudia dis
 tulit. sic diebus multis egrotū paut animū | et
 ne p̃ omīa mētire ē semel tantū adorsus curialū
 O q̃ his dilectus es ait feis si scires. nec illi qd̃
 hoc esset q̃renti ultra respōdit. et Eurialus cer
 to cupidinis arcu percussus nullam mēbris qui
 etem dabat. Igne furtiuo populante uenas | qui
 totas penitus uorabat medullas. Non tamen
 Soziā nouit nec Lucretie missum putauit. Vt
 omnes minus spei habemus q̃ cupiditatis. Hic
 ubi ardere se uidit diu prudētiam suā miratus
 est se q̃ multoties increpauit. En Euriale quid
 sit amoris imperiū nosti. Longi luctus breues
 risus. Parua gaudia magni metus. Semper mo
 ritur. nunq̃ mortuus est qui amat. quid tu te

his nugis immisceas. Iterum at cum se frustra
niti uideret. quid tandem ait in cassum miser
amori repugno. Non me licebit quod Iulium
licuit. quod Alexandrum. quod Hannibalem.
Sed qd uiros armatos refero. Aspice poetas.
Virgilius per funē tractus Ad mediaz turrim
pendit. dum se mulercule sperat usuz. Am
plexibus. excuset quis poetam ut laxioris uite
cultorem. Quid d philosophis dicemus discipli
narum magistris. et artis bene uiuendi precep
toribus. Aristotilem tanq equum mulier ascē
dit freno cohercuit. 2 calcaribus pupugit. Dūs
equa potestas est Cezarum. Non est ueruz qd
uulgo dicitur non bene cōueniunt nec in una se
de morātur maiestas et amor. Quis maior est
amator q noster Cesar quotiens hic amorī opē
ram dedit | Herculem dicunt qui fuit fortissi
mus et certa deoz soboles | pharetris et leonis
spolio positus colū inscepisse | passimq aptari
digitis smaragdos et dare legē rndibus capillis
et manu qua clauā gestare solebat | pperāte fu
so duxisse fila | naturalis est hec passio. Sentit
ignes genus aligez nā niger a uiridi turē amat
aue | et uariis albe iūguntur sepe colūbe Si uer
boz memini que ad Pharonē siculū scribit Sa
pho. quid quadrupedes referā mouet p coniu
gio bella iuuetus Timidi cerui prelia poscunt |
et cōcepti furoris dant signa mugientes | iurū

tur hircæ tigris. Vulturificus aper dentes acu
it / peni quat iunt terga leones. cum uenit amor
ardent insanie ponti belue nichil inire est nihil
amorem negatū odium parit. cum iussit amor
Iuuenū feroces cōcitāt flammās senibus q̄ fel
lis rursus extinctos reuocat calores uirginum
ignoto ferit igne pectus. Quid ergo nature le
gibus renitār. Omnia uincit amor et nos cedā
mus amorī. Hec ubi firmata sunt Lenam que
rit cui ceras ad nuptā ferendas cōmittat. nūsus
huic fidus comes erat harum reꝝ calidus magis
ter hic pronūciā suscipit. mulierculam q̄ con
ducit cui lrē cōmittūtur in hanc snām scripte.

Epistola Euriali ad Lucreciā

Salutarem te Lucrecia meis scriptis / si qua
mibi salutis copia foret. Sed omnis tū salus tū
uite spes mee ex te pēdet. Ego te magis q̄ me
diligō. nec te puto latere meū ardorē lesi pec
toris / iudex tibi esse potuit uultus meus sepe
lacrimis madidus / et que te uidente emisi sus
piria / fer benigne te p̄cor si me tibi aperio / ce
pit me decus tuum uinctū q̄ tenet eximia / qua
omnibus pietas uenustatis gratia / Quid esset
amor ante hoc nesciui / Tu me cupidinis impio
subiecisti / pugnaui diu fateor uiolentā ut effu
gerem dominā / sed uicit meos conatus splēdor
tuus / uicerunt oculoꝝ radii / q̄ buses sole potē
tior / captiuus sum tuus / nec iam mei amplius

li

compos sum / tu mihi et somniū et cibi usuz ab-
stulisti / te dies noctesq̃ amo / te desidero / te
uoco / te expecto / de te cogito / in te spero / de
te me oblecto / tuus est animus / tecū sum totus
tu me sola seruare potes / solaq̃ perdere. Elige
horū alterū. Et qđ mente habeas rescribe / nec
durior erga me uerbis esto / q̃ fueris oculis / q̃
bus me colligasti. nō peto rem grandē / ut allo-
quendi te copiā habeā postulo. hoc tantū uolūt
hee lrē / ut que nunc scribo dicere possim corā
hoc si dicas uiuo / et felix uiuo Si negas exting-
uit cor meū / qđ te magis q̃ me amat. Ego me
tibi et tue cōmendo fidei. Vale anime et uite
subsidiū mee

Has ubi gēma signatas accepit lena festinō
gradu Lucreciā poscit. eaq̃ sola inuenta. tunc
inqt ep̃la tibi tota cesarea nobilior et potētī
or curia mittit amator. utq̃ te sui misereatur
magnis p̃cibus rogat. Erat lenocinio nōta mu-
lier / nec id Lucreciā latebat p̃molesteq̃ tulit.
Infamē femirā ad se mitti iussit / atq̃ in eam
uersa. que te ait scelestā in hāc domū audacia
duxit. que te dementia / meā adire presentia
suasit. Tu nobiliū edes ingredi. tu matronas
temptare potentes Et uiolare audes legitimas
faces / uix me cōtineo / qñ capillos inuoluem tu-
os. tu mihi des lrās. tu me alloquaris. tu me re-
spicias: nisi plus qđ me decet attendere / q̃ qđ

11
tibi cōuenit efficere / hodie ne post hāc unq̄ tā
bellas amatorias ferres / recede otius uenefica /
tuasq̄ lrās tecū defer / imo da ut lacerē igniq̄
dedam / arripientq̄ papirū in ptes diuersas sci
dit Et calcatam sepe pedibus atq̄ consputam
in cinerem coniecit. At sic de te ait / summi
supplicium lena deberet / igni q̄ uita dignior
Sed abi otius ne te uir offendat meus / et
quas tibi remisi / de te poscat penas. cauetq̄
a Imodum / ne ante conspectum redeas meum
Timuisset alia mulier. sed hec matronaz noue
rat mores. 2 intra se inqt Nūc uis maxime ga
te noile ostendis. moxq̄ ad illā parce ait domi
na. putau me bene facere tibi q̄ cōplacitū iri.
si secus est da ueniā imprudentie mee. Si nō uis
redeam. parebo. tu quē despicias. amatorē uide
bis. Atq̄ his dictis e cōspectu recessit Euria
loq̄ iuento. respira inqt felix amator. plus a
mat mulier q̄ amatur. sed nunc uō fuit rescribē
di ocium Inueni mestā Lucreciā. at ubi te no
mino tuasq̄ litteras dedo hilarem uultū fecit
milesq̄ papirū basauit. ne dubita moxq̄ res p̄ o
sum dabitur Et abiens uetula cauit ne amplius
iueniretur. ne p uerbis referret uerbera Lucre
cia uero postq̄ anus euasit. fragmenta p̄quirēs
epistole. pticulis quasq̄ suo loco reposuit et la
cera Xoba cōtexuit Iamq̄ legibile cyrographū
fecerat. qd postq̄ miles legit. milesq̄ deoscu

lata est tandem inuolutū sindone inter p̄ciosa
iocalia collocavit. et nūc hoc repetens. nunc il
lud uerbum in maiore horatim bibeat amore Eu
rialoq̄ rescribi statuit. atq̄ hūc in modū dicta
tā epistolam misit

Ep̄la Lucretie ad Eurialū respōsua
Desine sperare qd̄ asseq̄ nō licet Euriale p̄ce
nūciis lac litteris me uexare. nec me illaz ex gre
ge esse credito que se uendūt. Nō sum quam
putas. nec cui submittere Lenā debeas. quere
aliā īceſtuandā. me nullus amor nisi pudicus se
quat̄. cū aliis ut libet agito. ex me nihil postules
te meq̄ indignum. Vale. Hec ep̄la quīs du
rior Eurialo uisa est et cōtraria lene dictis. uia
tamē ostendit ultro. citroq̄ litteras misit ad
Nec dubitauit Eurialus credere / cui fidem Lu
cretia p̄buiſſet. sed augebatur. q̄a sermonis Ita
lici nescius erat ideoq̄ feruētī studio. curabat
ediscere. et quia sedulū faciebat amor. breui tē
pore doctus euasit solusq̄ sibi dictauit ep̄las
qui prius ab aliis mutuabatur. quicq̄d etrusco
sermone scribi oportuit. Respōdit ergo Lu
cretie nil succensēdum esse. sibi q̄ īfamē. femi
nā submiserit cū id se pegrinū lateret. qui alio
uti nūcio nō potuerat missionis amorem fuisse
causam qui nihil q̄reret ī honesti. credere se ipsā
pudicā castissimāq̄. atq̄ ideo maiori dignā
amore. Insolentē femina honorisq̄ sui pdigam

nedū se nō diligere / sed maximo odio psequi
 pudicitia; nāq; amissa nūl esse qd in femina con
 mēdetur / formā fore delectabile bonū sed fra
 gile caducūq; / et cui nisi pudor adsit nihil p̄ci
 detur. que pudicitie formā adiunxerit eam di
 nuā esse mulierē ipsāq; utriq; dote pollicentem
 scire. ac p̄pterea colā se qui nihil ab ea peteret
 libidinosum. aut obfuturū fame optare se. tan
 tū alloq; ut animum suū q; scriptis p̄ne ostēdē
 nequit. Xbis apiat. Cūq; his litteris munera mi
 sit nō solū materia / sed opere etiā p̄ciola. Ad
 hēc Lucretia sic rescripsit.

Epistola Lucretie ad Eurialū.

Accepi lras tuas Iamq; nil amplius de lena quē
 ror. q; me amēs nō magnifacio quia nec primus
 es / nec solus quē mea forma deceperit. Multi
 et amarunt et amant me alii / sed ut illoz sic et
 tuus erit uacuus labor. Habere uerba tecū nec
 p̄ssum nec uolo. Inuenire me solā nisi fias yru
 do nō potes. Alte sunt domus et aditus custo
 dia clausi. Munera tua suscepi quia oblectauit
 me opus illoz. sed ne quid tuū gratis apud me
 sit / neue hoc pignus uideat̄ amoris remitto ad
 te anulum quē matri mee uir dedit / ut apud te
 quasi precū sit uenditoz localiū. nec enim mi
 noris est precū gēma eius q; munus tuū Vale

His Eurialus replicuit sic.

Magno mihi gaudio fuit epistola tua quē

finem querelis fecit de lena. Sed angit me. q̃
amorem paruipēdis meum. nam et si te plures
amant | nulloꝝ tamen ignis cōparandus ē meo
At tu hoc non credis | quia loqui tecum neq̃o
Id si daretur non me contemneres. O utinam
possem fieri yrundo. sed libentius trāsfōrma
ri in pulicem uellem. ne mihi fenestrā clauderes
at ego non quod nequeas | sed q̃ nolis doleo
nam quid ego nisi animum respicio Ach mi Lu
cretia quid dixti te nolle an si possis me nolis
alloqui qui tuus sum. totus. qui nil cupio magis
q̃ tibi gerere morem. que si iubes in ignem ire
citius obediam q̃ precipias. mitte obsecro uer
bum hoc si non datur facultas. assit uoluntas.
neq̃ me uerbis eneca. que uitaz mihi oculis pre
bes. si non placet me alloqui petoq̃ quod non
sit impetrandum obsequar. Sed muta senten
tiam illam qua meum laborem uacuū dixisti
futurū. absit hec crudelitas. mitior esto amāti
tuo. Si pergis sic loqui homicida es. nec dubita
facilius me uerbis interimes q̃ alijs quouis gla
dio. Desinam iam plura poscere ut reclames
tantū peto. nihil hic est qd̃ obicias. nemo pōt
hoc te phibere. dic te me amare et beatus sū
munuscula mea q̃uis quouis modo apud te sint
gratum est. illa te aliquādo mei admonebunt
amoris. Sed pua illa fuerūt et minora sunt que
nunc mitto. tu tantū noli sp̃nere qd̃ amator

donat maiora que indices ex patria mihi debent
 afferri cūaderunt. ex me recipies Anulus tuus
 nunq̃ ex digito meo recedet. et illū uice tua cre
 bris ostulis. reddam inadiidū. Vale. deliciū me
 um et mihi qđ potes solamē dato. Sic cum fre
 que nter replicatū esset In hunc tandem modū
 Lucretia dedit epistolam.

Epistola Lucretie

ellem tibi Euriale morez gerere. / tēq̃ ut
 petis amoris mei p̃cipē facere / nam id tua no
 bilitas meretur / et mores tui dep̃oscuut ut in
 cassū non ames. taceo q̃tū mihi placeat fo rma
 tua / et plena benignitate facies Sed mihi nō ē
 usui te ut diligā / nosco me ipsā / si amare incipi
 am / nec modū nec regulam seruabo / tu hic diu
 esse nō potes / nec ego te post q̃ in ludū uenitiz
 possem carere. tu me nolles abducere et ego no
 lem manere. mouent me multaz exēpla / que p
 egrinos amantes deserē sunt ne tuū amorē se
 quar. Iasō Medea decepit. cuius auxilio uigilē
 interemit draconē Et uellus aureū asportauit
 Tradendus erat Theseus in escā Minotaurō.
 Sed Adriane cōsilio fretus euasit. Illā tandē de
 sertā apud insulā dimisit. Quid Dido infelix
 que pfugū recepit Eneā. Nōne illi peregrinus
 amor interitū dedit. Scio q̃tū piculi sit amor ē
 extraneum admittere. nec me tantis obiciā dif
 criminibus Vos uiri solidioris estis animi furo

remq; magis cōpascitis Femina ubi furere incē-
pit. Sola pōt morte asseq terminū. Nō amant
sed insaniunt mulieres. Et nisi correspondeat
amor. nil est amanti femina terribilius. postq;
enim receptus est ignis. nec famā curamus nec
uitā. unicum remediū est / si copia sit amantis
Nam quo magis caremus magis cupimus. nec
discrimē timemus ullū. dūmō nostre libidini sa-
tis fiat. Mibi ergo nupte nobili diuiti consultū
est amori uia pcludere. Et tuo psertim qui nō
pōt esse diuturnus. Ne uel Rodoperaphilis di-
car uel altera Sapho. Ideo te oratū uolo. ne ul-
tra meū exposcas amorē. Et tuū ut paulatiz cō-
primas extinguasq;. Nam id est uiris q; femis
multo facilius. nec tu si me ut dicis amas. id ex
me querere debes qd mibi exicio est. Sic p tu-
is donis remitto aureā crucē margaritis ornatā
que licet breuis sit nō tamē precio caret. Vale
Non tacuit Eurialus his acceptis. Sed ut erat
nouis scriptis incensus calamū suscepit. atq;
sub hac forma dictauit litteram.

Ep̃la Euriali ad Lucreciā.

Salue mi anime Lucrecia que me tuis litte-
ris saluū facis. et si nō nil felis imisceas. sed
hoc spero me audito detrahes. Venit meas in
manus tua ep̃la clausa et tua gemma signata.
Hanc a legi sepe et deosculatus sū sepius. sed

hec aliud suadet q̄ tuus uideatur animus fuisse
 rogas me ut amare desinam q̄a nō expedit tibi
 p̄grini flāmas amoris sequi · et ponis exempla
 deceptaz · sed hoc tam ornate culteq̄ scribis
 ut mirari magis et amare tuū ingeniū debeam
 q̄ obliuisci · quis ille est qui tunc amare desi
 nat quādo prudentiorē et sapientiorē aiaduē
 tit amicam · si meū minuere uolebas amorē non
 oportuit doctrinā tuam ostēdere · nam hoc est
 nō incensū extinguere sed ignē maximū ex par
 ua cōflare fauilla · Ego dum legi magis exarsi · ui
 dens forme tue p̄clare et honestati cōiunctam
 esse doctrinā · obq̄ sunt tamen q̄bus rogas ut a
 mare desinam · Roga mōtes ut in planū ueniāt
 utq̄ fontes sua repetant flumina · tam possem
 ego te nō amare · q̄ suū relinquere p̄hebus
 cursū · si possunt carere uiuis stirie mōtes
 aut maria piscibus · et feris silue · poterit et ob
 liuisci Furia lūstui · Nō est p̄num uiris ut reris
 Lucrecia flammā extinguere · Nam quod tu
 nostro sexui ascribis pleriq̄ uestro assignant
 Sed uolo hoc certamē modo igredi · Ad ea me
 respōdere oportet que in aduersum retulisti
 Idcirco nolle enim te mihi correspōdere amāti
 significas · quoniā multas p̄grinus amor dece
 pit · exempla q̄ ponis Sed possē ego quicq̄ plu
 res referre quos femine reliquerūt Troyiū si
 cut nosti Priami filiū criseis decepit deip̄hebū

helenam perdidit Amatores circa suis medicamen-
tis. Notebat in suis atque in aliarum terga ferarum
Siquidem ex paucarum consuetudine totum vulgus
censere. Nam si sic peregrinus et tu propter duos
tres uel malos aut etiam decem viros omnes accu-
sabis. horrebisque. Et propter totidem feminas
cetere omnes erunt odio mihi. quin potius alia su-
mam exempla. Qualis amor Anthonii cleo-
patrae fuit et aliorum quos epistole breuitas re-
ferre non sinit. Sed tu quidam legisti. Inuenisti que
post Troiam direpta achiorum plurimos dum
remant peregrinis retentos amoribus nunquam in
patriam reuertisse. helerunt namque amatricibus
suis. carereque potius necessariis regnis domo et
aliis que sunt in patria cuiusque gratissima uoluent
quam amicas relinquere. Hec te rogo mihi Lucretia co-
gites non illa que nostro sint amoris aduersa. et
que pauci fecerunt. ego ea mente te sequor ut per-
petuo te amem siquidem perpetuo tuus. Nec tu me
peregrinum dixeris. magis namque ciuis sum quam qui
hic nascitur. Eum namque casus facit ciuem. me ue-
ro electio. nulla mihi patria erit nisi ubi tu sis et
quod contingat ab hic me aliquando abire. reditus tamen
festinus erit. Nec ego in teutoniam reuertar
nisi res meas compositorum. ordinaturusque ut te
cum esse quod diu possim. facile manendi apud te re-
perietur occasio. multa his in partibus negocia
Cesaris sunt hec mihi committi expedienda curs-

bo nunc legatione fungar. nunc minus exercebo
 uicariū In etruria Cesarē habere oportet. hanc
 ego puicriā impetrabo Ne dubita suauū meū
 mea Lucretia meū cor spes mea. Si uiuere abs
 q̃ corde possū et te relinquere possum. Age iā
 tan leuē miserere amantis tui. q̃ tanq̃ ad solem
 nix liquescit Cōsidera meos labores. et modū
 iam deniq̃ meis martiris. statue. quid me tam
 diu crucias. miror ego mei qui tot tormēta ppe
 ti potuerim. qui tot noctes insomnes duxi qui
 tot ieiunia tolleraui. Vide q̃ macer sum q̃ pal
 dus. pua res est que spiritum corpori alligatū d̃
 finet. Si tibi aut pētes aut filios occidissē
 nō poteras de me maius q̃ hoc supplicū sumere
 Si sic me pugnis quia te amo. quid illi faues qui
 tibi damnū dederit aut malū Ach mea Lucreti
 a. mea herā. mea salus. meū refugū suscipe me
 ingratā. demū rescribe me tibi carpe esse. nihil
 aliud uolo liceat me dicere. seruus Lucretie sū
 et Reges et Cesares amant. seruos ubi fideles
 norūt. nec dii dedignantur redamare q̃ amant
 Vale spes mea meusq̃ metus. ut turris que
 fracta iterū. Inexpugnabilis uidetur exterius
 si amota acies fuerit mox confringitur Sic Eu
 rali xōbis Lucretia uicta est Post q̃ enim sedu
 litatē amantis apte cognouit et ipsa dissimula
 tum patefecit amorem atq̃ his litteris Eunia
 lose aperuit.

Epistola Lucretie

Non possum tibi amplius aduersari nec te
amplius Furiale mei amoris exptem habere pos
sum / uicisti Iamq̃ sum tua O me miserā / que
tuas suscepi litteras / nimium multis exponen
da sum piculis / nisi me tua fides et prudentia
iuuet. Vide et seruus que scripsisti In amorē
iam tuum uenio Si me deseris et crudelis / et p
ditor / et omniū pessimus es. facile est femellā
decipe Sed q̃to facilius tanto turpius. adhuc
res integra est si putas me deserendam dicito
anteq̃ magis amor ardeat. nec incipiamus quod
postmodū incepisse peniteat. Omniū rerum in
spiciendus est finis / Ego ut feminaz est pars
uideo. tu uires / te mei ⁊ tui curā habere oport
et. do me nam tibi / tuamq̃ sequar fidē. Nec
tua esse incipio nisi ut sim perpetuo tua. Vale
meum presidium mæq̃ ductor uite.

Post hanc plures epistole misse utrinq̃ sūt
Nec tam ardentē Eurialus scripsit / q̃ feruē
ter Lucretia respondit. unū n̄ iam utriusq̃ de
siderium erat simul cōueniendi Sed arduus ac
pene impossibile uidebatur omniū oculis Lucrē
ciam obseruantibus / que nec sola unq̃ egredie
batur / nec unq̃ custodē carebat Nec tam dili
genter bouem iuuenis Argus custodiuit q̃ me
nelatis iusserat obseruari Lucretiam. uiciū hoc
apud Italos late patet. feminaz suam quasi the

15
saurum quisq; recludit meo iudicio minus uti
liter. Sunt enim fere huiusmodi mulieres oēs
ut id potissime cupiant qđ maxime denegāt
que ubi uelis nolūt. ubi nolis cupiunt. ultro hec
si liberas habent habenas minus delinquūt. Ex
inde tam facile est inuitam custodire mulierē
q̃ in feruenti sole pulicum gregem obseruasse
Nisi suapte casta sit mulier. frustra maritus
nititur ponere seram Cohibe Sed quis custo
diet istos custodes Cauta est et ab illis incipit
uxor. Indomitū animal est mulier. nullisq; fre
nis retinendum Erat Lucretie spurius frater
huic sepe tabellas cōmiserat Eurialo deferēdas
Et hūc etiā sui moris consciū se cerat Cū
hoc igitur cōuenitur Euriallum. ut clam domi
suscipiat. habitabat hic prope noerueam suam
Lucretie matrem quā Lucretia sepe uisitabat
et ab ea sepius uisitabatur. nec enim magno in
teruallo distabāt. Ordo generis erat ut clauso
in conclau Eurialo postq̃ mater ecclesiasticas
audituras ceremonias exiisset / Lucretia sup
ueniret tanq̃ matrem domi conuenturam. qua
non inuenta reditū expectaret. Interim uero
apud Eurialum esset post biduū statutus erat
terminus. at hi dies tanq̃m anni uisi sunt aman
tibus longi ut bene sperātibus hore producte
sint. male timentibus correpte. sed non arsit
amantium desideris fortuna. Presensit nāq;

isidias mater. atq; ut hic dies uenit egressa do-
mum priuignum excusit | qui mox Eurialo tri-
ste nuntiū tulit | cui non magis q̃ Lucrecie fuit
molestū | q̃ postq̃ detectos agnouit dolos. hac
nō successit inqt | alia agrediemini uia. nec po-
tens erit mater | meis obfistere uoluptatibus.

Pandalus uiro affinis erat | quez iam Lucre-
cia fecerat archanoꝝ scium | Nec enim poterat
ignitus animus quiescere Significat igitur Eu-
rialo | hunc ut alloquatur | quia fidus sit et con-
ueniendi tria possit mōstrare. At Eurialo non
uidebatur tutū illi se credere | quez Menelao
semper entē intuebatur Et subesse fallaciam
uerebatur. Inter deliberandū aut iussus est Eu-
rialus Romā petere | atq; cum Pontifice max-
imo de coronatiōe trāfigere. q̃ res tūz sibi | tū
amice molestissima fuit Sed oportebat Cesa-
ris impium ferre. Iter ergo mora ducꝝ mēsiū
fit Lucrecia interim domi manere | fenestras
claudere | mestas induere uestes | nūq̃ exire. mi-
rantur omnes nec causā ciues noscere poterāt.
quasi ipsa unda uidebatur et tanq̃ sol defecis-
set | cuncti se putabant in tenebris agere. Do-
mestici qui eā sepe incubantē lecticulo et nunq̃
letā uidebāt | egritudine imputabāt | et quicq̃
remedioꝝ afferri poterat pquirebāt Sed nūq̃
illa uel risit uel thalamū egredi uoluit | nisi post
q̃ redire Eurialū et illi Cesarē obuiā esse cogno-

uit. tunc enim quasi e graui sono excitata / lugu
 bri ueste posita / et ornamenti redimita priori
 bus / fenestras aperuit / letabundaque illu expecta
 uit. quam ut Cesar uidit. ne nega amplius inqt
 Euriale / detecta res est. nemo Lucrecia te ab
 sente uidere potuit / nunc ga redisti aurora cer
 nimus. Quis modus assit amor / te gr no pot
 amor / nec abscondi tussis / locaris mecu ut so
 les Cesar / et me in risu ducis. Eurialus ait Ego
 quid hoc sit nescio / hinnitus equorum tuorum / et
 plix barbe strepitus tue / illa forsitan sic exci
 tauit / atque sic affatus Lucrecia furtim aspexit
 et oculos coniecit in oculos. Ea que post reditu pri
 ma consulatio fuit. Paucis deinde interiectis diebus
 Nisus Euriali fidus comes / dum anxius amici
 causa fauet / taberna speculatus est / que post
 Menolai domum sita In Lucretie camera re
 trorsu habebat intuitus. Cauponem igitur sibi
 consiliat / spectatoque loco Eurialu adducit. Et
 hac inquit ex fenestra alloq Lucrecia poteris /
 media inter utraque domu cloaca fuit / nec omni
 nec soli accessu / trium ulnarum distantia fenestra
 Lucretie determinabat / hic diu consedit. ama
 tor / expectans si quis casus Lucrecia cinderet
 nec deceptus est. Affuit tandem Lucretia
 Cumque huc atque illuc respiceret / quid agis ait
 Eurialus uite rectrix mee / quo tendis lumina
 cor meum. huc huc dirige oculos / presidium meum

Tuus hi Eurialus est / me assum respice Tu
ne hic ades inquit Lucretia O mi Euriale iam
te alloqui possum. utinā et amplecti ualerē. at
istd ait Eurialus / nō magno conatu faciā. scilā
huc admoquebo Tu obsera thalamū / amoris. no
stri gaudiū distulimus: Caue m Euriale si me
uis saluā. fenestra hic ad dexterā est uicinusq;
peissimus. nec cauponi credendū est qui parua
pecunia et te et me pderet. sed alia incedemus
uia. Sat est si huic sermoni nostro patet acces
sus Respondit Lucretia At mihi Eurialus in
quit mors est hec uisio Nisi te semel amplec
tor / mei q; brachius teneo mediam. diu ex hoc
loco tractus est sermo. missaq; hunc per arun
dinem sunt munera Nec Eurialus in donis q;
Lucretia liberalior fit.

Sensit dolū Sozias / secū q; frustra inquit
amantum conatibus obsto. nisi hastu p uideo 2
hera pibit et domus infamiā subibit. Ex his
malis satius est unū auertere. amat hera nichil
nocebit. si clam fit. Ipsa pre amore ceca est nec
quid agat satis prospicit. si nō potest custodiri
pudicitia satis est rumorē tollere. ne domus. in
famis fiat. neue patricidū cōmittatur. adibo 2
opam prebebo meā. restiti quoad potui ne cō
mitteretur nephas. id quia nō licuit meū nō est
curare. ut quod prius agitur occultū sit. Parum
enim refert nō agere. et sic agere ut nemo sciat

comune malū libido est. nec hōmo est quē pestis
 hec nō agit et ille castior habetur qui cautior
 agit. Dūq; sic fatur Lucreciā egressā thalamo
 uidet. aggressusq; feminā. Quidnā est inquit
 q; nihil amoris mihi cōmunicas Eurialus nichilo
 minus tibi dilectus est. et ut clam ames uide
 cui des fidem. Primus sapiētie gradus est non
 amare. Scdus ut sic ames ne palam fiat. sola hec
 sine internūtio facere non potes. quanta michi
 apud te sit fides longo iam tēpore didicisti si
 quid mihi cōmittere uis Lube. mihi maxima cu
 ra est ne amor iste detegatur et tu penā luas et
 uir omū oblationes ferat. Ad hec Lucrecia sic
 est ut ais Sozia iquit et tibi magnā habeo fidē
 sed tu uisus es nescio quomodo negligens et me
 is desideris aduersus. nūc q; sponte te offers
 utar obsequis tuis. nec abste decipi timebo. tu
 scis quātū ardeo diu nō possū ferre hāc flammā
 Iuuā me ut simule esse possimus. Eurialus amo
 re languet et ego uaiori. nil peius est q; obsta
 re cupiditati nostre Si semeli iuicē conueniremus
 tempātius amabimus. et tectus erit amor nos
 ter Vade igitur Eurialoq; uia unicam me accē
 dendi dicito. Si ab hinc quatrīduo dum rustici
 frumentum afferunt uectōis psonam induat
 optusq; sacco triticum in orreum per scalas fe
 rat. Tute scis thalamum meum ad scalas habere
 ostium atq; omnia Eurialo dicito. Hic diē mā

nebo. et dum erit tempus sola in cubili ero. Ip
se hostium impellat dum solus sit. et ad me in
grediatur. Sozia quis archium facinus esset
maiora tamē ueritus mala prouinciam suscipit
Eurialoq; inuento cuncta ex ordine nūciat que
ille iudicans leuia libenter amplectitur seq; in
petratis accingit. nec aliud q̄ritur q̄ nimia morā
Exclamatio auctoris.

O inensatum pectus amantis. O mentem
eccam. o animum audacem / corq; itrepidum.
quid est tam nimium quod tibi non paruum ui
deatur. quid tam arduum quod planum non ex
times. quid tam clausum quod tibi non sit ap
tum. Tu omne discrimen parui facis / tu nichil
difficile censes. Inanis est apud te omnis custo
dia maritorum. nulle te leges tenent. nulli me
tus. nulli pudori obnoxius es. Omnis labor tibi
est ludus / tibi nil obstat usq;. O rerum amor
domitor omnium. tu uirum primatem Cesari
acceptissimum / diuitis affluentem / etate ma
turum / imbutum litteris / prudentia clarus. eo
perductis ut posita purpara saccum induat /
uultum sacco tegat. seruus ex domino fiat Et
qui nutritus in deliciis fuerat. iam humeres ge
standis oneribus aptet Seq; publici in baniu mi
mercede locet. O rem mirandam. peniq; incre
dibilem / uirum alicquin in consilio grauissimus.
Inter ceteras uectorum cernere. atq; in collu

me illa fereq; hominū contubernium habuisse.
 Quis transformationem querat maiorem hoc
 est quod Ovidius. metha morphoseos. dum
 uult fieri ex hominibus aut bestias scribit. aut
 lapides aut plantas. Hoc etiam et poetarum
 eximius Maro sensit dum Cirthes amatores
 in terga ferarū uerti cantauit. Nam ita est ex
 amoris flamma Sic mens hominis alienatur. ut
 parum a bestiis differat. Inquens croceum ti
 tonis aurora cubile. Iam diem referebat opta
 tum. moxq; suum rebus colorem Appollo red
 dens expectantem recreat Eurialum. qui tunc
 se fortunatum beatumq; sensit. cum admix
 tum se uilibus seruis. nulli noscendum uidit.
 Pergit igitur Ingressusq; Lucrecie domum.
 frumento se oneravit. positosq; in horreum
 tritico. ultimus descendendum fuit. atq; ut
 erat perdoctus. hostium maritalis thalami. qd
 in medio scalarum clausum uidebatur impellit
 seq; intro recepit. et reclusis foribz solā lucre
 ciā serico nitentē uidit. atq; accedens propius
 Salue mi anime inqt Salue unicum uite presi
 dium spesq; mea. nunc te solam offendi. nunc
 qd semp optavi semotis arbitris te amplex
 tar. nullus iam paries. nulla distātia meis obsta
 bit osculis. Lucrecia quis ordinem ipsa dedissz
 primo cōgressu stupuit. nec Eurialum sed spiri
 tum putabat se uidere. ut que uirum tantū ad

ea picula iturp sibi non suadebat. At ubi inter
amplexus et oscula suū cognouit Eurialum / tu
ne es inquit paupcule. tu ne hic ades Euriale et
rubro p genas colore fuso complexa est arctius
hominem / et media fronte dissaniata moxq re
petens sermonem. Heu quanto ait te discrimi
ni subiecisti. Quid amplius dicam Iam me tibi
carissimam scio. Iam tui amoris feci piculum Sz
neq tu me aliam inuenies. diu tamē fata secun
dent et amorī nōstro prosperum uentum dent
Dum spiritus hos reget artus preter te nemo
Lucrecie potens erit. nec maritus quidē. si ma
ritum rite appello qui mihi inuite datus est. et
in quem animus nunq̄ consensit meus Sed age
mea uoluptas meum delictum. abice saccum hūc
Tecp m hi ut es ostende. Exue uētoris specie
hos fures missos face Eurialum me uidere cōce
dito. Iam illē depositis sordibus ostro fulgebat
et auro. et amoris in officium p̄ius ibat. tum
Sozias ante hostium pulsitans Cauete inquit
amantes / nescio quid rerum querens Menela
us huc festinat. tegite furta uestra dolisq uirg
fallite Nihil est q̄ egredi putetis Tum Lucre
cia latibulum inqt puum substrato est illic pre
ciosa res sunt. Scis tibi quid scripserim. Si te
mecū existēte uir aduētaret Ingredere huc Tu
tus hīs tenebris eris neq te moueris neq screa
tum dederis. Anceps quid agat Eurialus mulie

ris Impium subit illa foribus patefactis ad se
 ricum redit Tum Menelaus et una bertus as
 sunt cyrographa nonnulla ad rem publicam pti
 nentia quesituri que postq nullis sunt inuenta
 scrinis. In latibulo nostro inqt Menelaus for
 sitanerunt Lucretia lumenq affert huc intus
 querendum est. His exterritus Furiauis uoci
 bus exanguis fit. Iamq odisse Lucretiam ince
 pit atq inter se. Heu me fatuum inquit. quis
 me huc uenire copulit nisi leuitas mea Nunc d
 prebensus sum nunc infamis fio. nunc Cesaris
 gratiam pdo. quid gratiam utinam uita mihi su
 pfit. Quis me hinc uiuum eripite emori certu
 est. O me uanum et stultoꝝ hominum stultis
 simum In hanc sentinam uolens cecidi. quid hec
 amoris gaudia si tanti emunt breuis illa uolup
 tas est. dolores longissimi. O si nos hec pro reg
 no celoꝝ subiremus. mira est hominum isicia
 labores breues uolumus pro longissimis tollera
 re gaudis. amoris causa cuius letitia fumo co
 parari potest Infinitis nos obiectamus angust
 is Ecce me ipsum iam ego exemplū iam fabula
 omniū ero. nec quis exitus pateat scio. hinc si
 me deoꝝ quispiam traxerit nusq me rursus a
 mor illaqueabit O decus eripe me hinc parce Iu
 uentuti mee. noli meas metiri ignoratias reser
 ua me ut hoꝝ delictoꝝ penitenciam agam Nō
 me amant Lucretia sed quasi ceruū in casses

uoluit deprehendere. Ecce uenit dies meus: au-
dieram ego sepe mulierum fallacias nec declinare
sciri. At si nunc euaserò nulla me unquam mulierum
lingua deludet. Sed nec Lucretia minoribus
urgebatur molestiis que non solum sui sed aman-
tis quoque salutis timebat. at ut est in periculis
subitaneis mulierum quam uiroque promptius ingenium
cogitato remedio. Age inquit mi uir cistella illic
super fenestra est ubi te memini monumenta non
nulla recondisse. Videamus an illic cyrographa
sint inclusa. subitoque decurrens tamquam uellet a-
perire cistellam latenter illam deorsum impulit
Et quasi casu decidisset probum uir ait adesto
ne quid damni sentiamus. cistella ex fenestra
decidit. prope ocius ne localia uel scripture dispe-
reant. Ite ambo. quid statis ego hinc ne quis fur-
tum faciat oculis obseruabo.

Videte audaciam mulieris / nunc et femi-
nis credito. Nemo tam oculatus est ut fallere
non possit. Is dumtaxat non fuit illusor quaeque
coniunx fallere non temptauit. plus fortuna quam
ingenio sumus felices. Maritus hoc facto ber-
tusque una repente in uicium se precipitant.
Domus Etrusco more altior fuit. multoque gra-
dus descendendierant. Hinc datum est Euria-
lo spacium mutandi locum. qui ex monitu Lu-
cretiae in nouas latebras se recepit. Illic collectis
localibus atque scripturis. quia cyrographa quibus

opus erat non repperant. ad scrinia iuxta que
latuerat Eurialus transeunt. ibique uoti compo
tes facti. consalutata Lucretia recesserunt. Illa
obducto foribus pessulo. exi mi Euriale. exi mi
anime inquit. ueni gaudiorum summa meorum
ueni fons delectationum mearum Scaturigo le
ticie fauimellis. ueni dulcedo incomparabilis
mea. iam tuta sunt omnia. iam nostris sermōi
bus liber campus patet. iam locus est amplexi
bus tutus. aduersari osculis nostris fortuna uo
luit. Sed aspiciunt dii rectum amorem. nec
tam fidos amantes deferere uoluerunt. ueniam
meas in ulnas. nichil est quod amplius uereare.
meum lilium. rosarumque cumulus. quid stas. quid
times. tua hic sum Lucretia. quid cunctaris Lu
creciam amplexari. Eurialus uix tandem formi
dine posita sese recepit. complexusque mulierem
Nunc me inquit tantus iuasit timor Sed dig
na tu es. cuius causa talia tollerentur. nec istec
oscula et tam dulces amplexus obuenire cupiam
gratis debent. nec ego ut uerum fateor / satis
enim tantum bonum. si post mortem rursus
uiuere possem. teque perfrui / memini miles uelle
si hoc precio tui possent amplexus coemi O
mea felicitas. O mea beatitudo / uisum uideo
an ita est. teneo te. an somnis illud aruanis. tu
certe hic es. ego te habeo. erat Lucretia leui
uestita palla / membris absque ruga herebat. nec

del pectus uel clunes mentiebatur. ut erant ar-
tus sic se ostentabant. Gule candor nivalis. ocu-
lorum lumē. tanq̃ solis iubar. Intuitus letus. facti-
s alacris. genae ueluti lilia purpureis mixta ro-
sis. risus in ore suavis atq̃ modestus. pectus
in plū papille q̃si duo puncta poma ex utroq̃ la-
tere tumescebāt pruritūq̃ palpitantes mouebāt
Nō potuit Eurialus ultra stimulū cohibere Sz
oblitus timoris modestiam quocq̃ ab se repu-
lit Aggressusq̃ feminā iam ingt fructū suma-
mus amoris. remq̃ Xobis iungebat. Obstabat
mulier. curāq̃ sibi honestatis. et fame fore di-
cebat. nec aliud eius amorē q̃ Xoba et oscula pos-
cere atq̃ subridēs Eurialas. aut scitū ē ingt me
huc uenisse. aut nescitū Si scitū nemo ē. q̃ non
cetera suspiceit. Et stultū ē infamiā sine re sub-
ire. si nescitū et hoc quoq̃ sciet nullus. hoc pig-
nus amoris ē. emoxior priusq̃ careā alii scelus ē
inquit Lucrecia scelus est. refert Eurialus bo-
nis non uti cum possis. At ego occasionez mihi
cōcessam tam quesitam q̃ optatam amitterē
acceptaq̃ m' eris ueste pugnātē feminā q̃ uince-
re uolebat absq̃ negocio uicit. nec ueneris faci-
etatē ut cognita thamar pepit sed maiorē siti
excitauit amoris. memor tādē criminis Euria-
lus. postq̃ uini cibiq̃ paulisper haufit repugnā-
te Lucrecia. recessit Nec sinistre quisq̃ suspi-
catus est quia unus ex baiulis putabatur

A mirabatur se ipsū Eurialus dum uiam pge
 ret / Secumq; O si nūc Inquit obuiam michi se
 daret Cesar / neq; agnosceret quam illi habitus
 hic suspicionē faceret / quā me rideret / fabula
 oibus essem / et illi iocus. Nūq; me missum face
 ret donec sciret omnia / dicendū esset quid sibi
 hec rustica uestis uellet / Sed fingerem non hāc
 sed aliam me dicerem adisse matronam / Nam
 et ipse hanc amat Nec ex usu est meū sibi amo
 rem petere. Lucretiam nūq; proderem que me
 suscepit seruauitq;. Dū sic loquitur Nisū Acha
 tem Polimiumq; cernit / eosq; p̄it. Nec prius
 ab his cognitus est quā domi fuit. Vbi positus
 sacris pretextaq; sumpta rerum pandit euentū
 dūq; quis timor et qd̄ gaudium intercessit me
 moriter narrat. Nunc timenti similis / nunc ex
 ultanti fit. Interimendum aut̄ heu me stultum
 inquit femine meum cōmisi caput. Non sic me
 pater admonuit / dum me nullius femine fidem
 sequi debere dicebat. Ille feminā animal esse di
 cebat Indomitum infidum / mutabile / crudele
 mille passionibus deditum / Ego paterne Im
 memor discipline uitam meam Muliercule tra
 didi. Quid si me frunīto oneratum aliquis ag
 nouisset / qd̄ dedecus / quenam infamia mihi et
 meis posteris euenisset / Alienum me Cesar fe
 cisset tanq; leuem et insanū. potuissē hec cō
 temnere. quid ait si me uir dum serinia Xosāt

latentem inuenisset | Seua est lex iulia. mehis.
exigit tamē dolor. mariti maiores penas q̄ lex ul
la cōcesserit. Necat hic ferro. necat ille cruētis
uerberibus. quosdā mechos 2 mugulis necat. S3
putemus uirpeccasse uite mee. nonne me in uī
cula cōieciss3 | aut ifamē cesari tradidiss3. Dica
mus: et illius me manus effugere potuisse | ga
inermis erat | mibi q̄ fidus ensis herebat lateri
At uir comitatus erat. et arma ex pariete pen
debant. captu facilia. In domo longus famuloꝝ
ordo. clamores mox inualuissent. et ostia fuis
sent clausa. tum de me suppliciū sumptum fuis
set. Heu dementem me. nulla me prudentia li
berauit hoc discrimine. sed casus tantum. qd
casus imo et promptum ingeniū Lucrecie. O fi
dam feminam. O amatricē prudētes. O insig
nē et nobilissimū amorem. cur me tibi nō credā
cur tuam non seq̄ar fidem. mille mibi si assint
ceruices. omnes tibi cōmittam. tu fidelis es. tu
cauta. tu prudēs. scis amare. et amantem tueri
Quis tam citō excogitare potuiss3 uiam. qua
me querentes auerteret. ut tu ipsa cogitasti.
Tu mibi hāc uitam seruasti. eandē tibi duoue
o. Nō meū est sed tuum qd spiro. nō erit mibi
duꝝ pdere ppter te. qd per te teneo. Tu uite
mee ius habes. Tu necis Impiū. O candidū pec
tus. O dulcem linguā. O suaues oculos. O inge
niū uelox. O membra marmorea succiq̄ plena

quando ego uos reuifam. quando itez corallina
 labia mordeo. quando tremulā linguam ori meo
 imurmurantem denuo sentia. Papillas ue nunq̃
 illas retractabo. Parum est Achates qđ in hac
 muliere uidisti quo ppior est femina / eo formo
 sior est. Vtinam una mecum fuisses. Nō tam
 candualis regis libie formosa uxor fuit q̃ ista ē
 Non miror illum uoluisse nudam contugem. so
 cio demonstrare / ut plenius sumeret gaudium.
 Ego quoq̃ itidem facerem. si facultas esset Lu
 creciā tibi nudam ostenderem. Aliter autem
 nec tibi effari quāta sit eius pulchritudo possū
 nec tu. q̃ solitum quāq̃ plenum meum fuerit
 gaudium potes considerare. Sed congaude tu
 mihi / quia maior fuit uoluptas mea q̃ uerbis q̃
 at exponi. Sic Eurialus cum Achate / nec pauti
 ora secū Lucrecia dicebat. eius tamen minor le
 ticia fuit / quo taciturnior alius fidem nō habuit
 ut rē posset referre. Sozic nō audebat prauere
 cundia totum narrare

PACORVS interea pānonius eques domo
 nobilis / qui Cesarem sequebatur / Ardere Lu
 creciā cepit. Et quia formosus erat redamari
 putabat. solamq̃ femine pudicitia obstare sibi
 rebat. Illa sicut mos est nostris dnabus / ōnes
 uultu blādo intuebat. / Ars ē siue dceptio poti
 us / ne uerius amor palam fiat. Infans Pacorus
 sit cōsolari potest / ni Lucrecie mētē psēciat.

Solēt matrone Senē. ad primū lapidē Sacellum
diue marie quod in bethleē nūcupāt sepius nisi
tare. Huc Lucrecia duabus comitata uirginibz
2 anu quadā pficiscebat. Segtur Pacorus | uiolā
in maungestās deauratis foliis | In cuius col
loepistolā amatoriā Subtilibz inscriptā mem
branis abschōderat. nec mirare. Tradidit enī
Cicero yliadē oratōnē ita fideliter scriptā sibi
ostēsā fuisse. ut testa nucis clauderēt. Offert
uiolā Lucrecie. seqq commendat Pacorus. Res
puit donū Lucrecia. Instat pānonius in agnis p
cibus. Tū Anus. recipe inqt hera donat ū florē
qd times ubi nullū periculū. pua res est qua po
tes hūc militē placare. Sacuta est Lucrecia ani
lem suasionē | uiolāq suscepit | p̄p̄q ultra pro
gressa | uiolam alteri ex uirginibus tradidit.
Nec diu post obuiā facta sūt duo studentes.
qui uirgūculam ut sibi florē traderet nō magno
negocio iduxerint. Apertocq uiolē stipite | Car
mē amatorium inuenerūt. Solebat hoc hominū
genus pgratū esse nostris matronis Sed post q̄
Cesaris curia Senas uenit | irrideri | despici | et
haberi odio cepit. q̄a plus armorū stipitus q̄ lit
terarū lepor nostras feminas oblectabat. Hinc
grādis liuor 2 simulas ingēs erat. Querebāt q̄
toge uias. cūnes quibus nocerent sagis. Vt ex
go inde dolus patuit. ad Menelaum mox itur
epistolamq̄ ut legat rogatur. Ille. messus do

mū pergit / uxore increpat / domūq; clam oribz
 mplet · negat se ream uxor / remq; gestā expo
 nit et anus adducit testimoniū · Itur ad Cesa
 rem / fit querela / uocatur Pacorus / Is crimen
 fatei petēsq; ueniā nunq; se post hoc Lucreciā
 uexaturū iureiurādo cōfirmat · sciens tamē Io
 uē nō irasci sed arridere piuris amantū · sterile
 flāmam ut magis phibitus erat eo diligentius
 sequebat · Venit hyems q̄ exclusis alijs ue ntis
 solū boreā admittebat · cadūt e celo nives · sol
 uit in lutū ciuitas · iactāt matrone iuicos / iuue
 nes in fenestras niuē · hinc nactus occasiōē Pa
 corus epistolā alterā cera includit / ceramq; ni
 uē cingit / factaq; pila in fenestrā lucrecie iacit
 Quis nō omnia regi fortuna dicat · quis non
 fauorabile eius cupiat flatū · Fati plus enī ualet
 hera benigni q̄ si te ueneris cōmendat epistola
 marti · Dicūt quidā nil esse qd in sapiēti queat
 fortuna · hoc ego his sapientibus cōcedo · qui so
 la uirtute gaudere qui et pauperes et egroti
 et in equo phaleris clusi uitam se credunt pos
 sidere beatam / qualem nullū adhuc uel uidi uel
 fuisse putarim · Cōshominū uita fauoribus for
 tūe indiget / hec quos uult eleuat et quos uult
 deprimit · Quis Pacorum pdidit nisi fortuna
 Nūquid prudentis consiliū fuit in nodis uiolē
 clausisse tabellas / et nūc beneficio niuis episto
 lam transmississe · dicet aliquis fieri cautius po

tuisse. qđ si hoc consiliū fortuna iuuisset et cau-
tus hic et prudētissimus iudicatus fuisset. Sz
obstās fatū. pīlam ex Lucrecie manibus lapsā
apđ ignē duxit. ubi solutis calore niuis lq
factaq; cera tabellas manifestauit. quas tū ue-
tule qđ se calefaciebāt tū Menelaus qui aderat
plegerūt. nouasq; lites excitarūt qđ Pocorus
nō exculatiōe. sed fuga uitauit. Hic amor ex
usu uenit Eurialo. Nā dū uir ingressus et ac-
tus Pocori speculat isidiū Euriali locū fac. ue-
rūq; ē qđ dici solet. non facile custodiri qđ a
pluribus impugnat. Expectātes amātes post
primū cōcunitū sedas nupcias Viculus erat in-
ter edes Lucrecie atq; uicini partus per quē
pedibus in utrūq; parietem porrectis in fenest-
rā Lucrecie haud difficilis pbebat ascensus
Sed huc ascendere solū noctu licebat Menela-
o petēdū rus erat. ibiq; pnoctādū. qui dies ab
amātibz tāqm saturnaliōz expectabat. Fit
recessus mutatis Eurialus uestibus i uiculū se
recepit. Stabulū ille Menelaus habebat qđ Eu-
rialus docēte Sozia ingressus est. ibiq; noctē
manēs sub feno latebat. cum ecce Dromo qui
erat Menelai sedus famulus. equis ppositus
impletur psepia. fenū ex Euriali latere susci-
pit. eratq; aplius suscepturus. ac eunialū furca
pulsurus. nisi Sozias obuiassz. Qui ut discri-
mē agnouit. da michi hāc opaz ait frater bone

Ego pabulū equis prebebo. Tu iterea loci uidē
 an nobis cena instructa sit. Gaudēdū est dū he-
 rus abest. melius est nobis cum domina q̄ cū illo
 Hec iocunda est et pliberalis. Ille iracūdu. cla-
 morosus. auarus. difficilis. nunq̄ nobis bene est
 dū ille adest. Vides ne uētres nostros q̄ ī quo
 castigat modio. qui semper esurit. ut nos fame
 cruciet. nec sustinet muscidia frustra ceruli pa-
 nis cōsumi. sed hesternū muncial seruat in mē-
 sem. uniusq̄ cene siluros. et āguillas salsas. in al-
 terā differt. et numerata fila sectim porri ne
 quid tangamus signata recludit. Miser qui p-
 hec tormēta q̄rit diuicias. Nā quid stulticius
 quā uiuere paup̄em ut locuples meriaris. Quā
 to melius hera que nō cōtenta uitulis nos pasce-
 re et teneris hedis. gallinas quoq̄ turdosq̄
 mīstrat 2 uni copīā melioris. Dromo cura ut q̄
 ūcta popina sit istuc igt Dromo cure hēbo 2 mē-
 sā potius q̄ equos fricabo hēz ego hodie ī rus d-
 duxi. qd̄ sibi male succedat. nūq̄ mibi uerbum
 dixit. nisi uesp̄i cum me remisit et equos. renū-
 ciariq̄ domine iussit. nō se redituz hac nocte
 Laudo te Sozia. qui tandē odisse cepisti dñi
 mores. Ego iam diu mutassē dominū. nisi me
 domina matutinis retinuiss̄ offeillis. Nihil dor-
 miēdū ē hac nocte. bibamus. uoremusq̄ donec
 ueniat dies. Nō tantū per mensem lucrabitur
 Herus quantum nos una cena consumemus

Audiebat hec Eurialus libens. tam et si mores
seruorū notabat. et idem sibi fieri non dubita
ret. cum Dromo abesset. utq; Dromo recessit
assurgens. O. q̄ inquit beatam noctem Sozia
tuo beneficio sum habiturus qui me huc duxti
Et ne patefierem probe curasti. uir bonus es
meritoq; te amo. nec tibi non gratus inueniar
Aderat hora prescripta. letus Eurialus. q̄uis
duobus perfunctus discriminibus murum ascen
dit. Adaptam fenestram subintrat. Lucreciaz
iuxta focum sedentem. paratisq; obsomnis
expectantem reperit. Illa ut Amantem agno
uit assurgens medium complexa est. fiant. blan
dicie. dantur oscula. itur in uenerem. tensis ue
lis. fessamq; nauigio cytharam. nunc ceres refi
cit nunc bachus. Heu q̄ breues uoluptates
sunt. q̄longe sollicitudines. uix horam Eurialus
letam habuerat Cum ecce Soziam. qui reditum
Menelai renūciat gaudiumq; perturbat timet
Eurialus. fugere studet Lucrecia mensis absco
ditis obuiam uiro pergit. reuersumq; salutat
et O mi uir inquit q̄ redisti. Nam ego te iam
uullicum rusticatum rebar. Quid tu cū rure
tam diu. caue ne quid olfaciam Cur non domi
manes quid me contristari absencia studes. se
per dum abes timeo tibi. cum ne quā ardeas
formido. ut sunt infidi uxoribus suis uiri. quo
metu si uis me soluere numq; extra dormias

nec enim sine te nox est mihi ulla iocunda. Sed
 cena hic iam. post cubatum ibimus. Erant enim
 in aula ubi familia prandere solet. ibique uir de
 tunc Lucretia nitebatur donec Eurialus abeu
 di spacium suscepisset cui necessaria est moru
 la quedam Menelaus autem foris cenatus erat. Se
 quens in talamum recipere festinabat Tum Lucretia
 parum me amas inquit. cur non potius domi
 apud me cenasti ego quia tu aberas nec comedi
 hodie. nec bibi quicquam uenerunt tamen uillici ex
 Rosalia. nescio quid uini portantes. optimum es
 se ferebant trebeyanum. Ego pre mestitia nihil
 gustavi nunc quoniam ades. eamus si placet in cel
 larium introrsum gustemusque uinum Si ut illi dixe
 runt tam suauissimum sit. hisque dictis laternam
 dextera. uinum sinistra manu recepit et in infi
 mum penum descendit. tamque diu hunc. nunc il
 lum cadum terebrauit ac cum uiro pitifauit donec
 Eurialus putauit abisse. ac ita demum ad ingratos
 himenicos cum uiro transiit Eurialum intempesta
 nocte domum repetit

Sequenti luce siue quod sic expediebat Camere
 siue suspicio mala fuit. fenestram Menelaus
 obstruxit. credo ut sunt conciuues nostri in con
 iecturis acuti. Suspicionumque pleni. timuisse
 Menelaum loci comoditatem. utque parum fide
 bat uxori occasionem demere uoluisse. Nam
 et si nihil conscius erat illi. uexatam tamen femi

nā. multisq; dieti tēptatā p̄cibus nō ignorabat
Et animū cognosce m̄eris istabilē. cuius tot
sūt uolūtates q; in arboribus folia Sexus enī
feieus nouitatis ē audus. raroq; uirū amat tu
ius. copīā habz. Seq̄ba ē ergo uīā maritorū pro
mulgatam. quorum opinio est infortunum bo
nis excludi custodius. erepta ē huic cōueniendi
facultas. nec mittendis litteris permissa liber
tas est Nam et cauponem. qui est post edes
Lucretie. uinariam tabernam conduxerat ex
qua solebat Eurialus affari Lucretiam ac litte
ras per arundinem mittere. sicuti Menelaus
suasit. magistratus expulit. restabat solus oculi
lorum intuitus. nutuq; tantum se consultabāt
amantes. neq; istac amoris extrema linea com
mode perfrui poterant obliuisci nec in eo per
seuerare.

DVM SIC anxius Eurialus quid consili
capiat meditatur uenit in mentem Lucretie
monitum quod de Pandulo scripserat Mene
lai sobriño. peritosq; medicos immitatus qui
bus mos est in periculosis egritudinibus anceps
adhibere medicamentum. et ultima potius ex
periri q̄ sine cura morbum relinquere aggredi
Pandulum statuit. remediumq; suscipere qd̄
antea refutarat. Hinc igitur accersito et in pe
nitiorē ptē domus uocato Sede inqt amice.
rem grandem tibi dicturus sum indigentem

bus. quas in te scio sitas diligencia fide. et taci-
 turnitate nolui iam dudum hec tibi dixisse. Sed
 non mihi adhuc plene cognitus. Nunc et te nos-
 co. et quia probate fidei es amo et obseruo. Quod
 si aliud de te nescirem. satis est quia omnes tui
 conciuues te laudant. Tum comites mei. quibus
 cum amicitiam conflauisti. et qui scis et quanti-
 pendendus me certum fecere. Ex quibus te cu-
 pere meam beniuolentiam didici. Cuius iam te
 facto participem. quia non minus illa es dignus
 quam ego sum tua. Nunc quid uelim quoniam in-
 ter amicos res agitur. Paucis exponam. Tu
 scis mortale genus quod in amorem sit prouum
 seu uirtutis est seu uicii. late patet ista calami-
 tas. nec cor est. si modo carneum est. quod a-
 moris non aliquando sentiat stimulos. Scis
 quia nec sanctissimum David. nec sapientissi-
 mum Salomonem nec Sampsonem fortissimum ista pas-
 sio dimisit immunem. Incensi propterea pectoris et a-
 moris inhibiti ea natura est ut si quod prohibeat magis
 ardeat. nulla re magis ista curatur pestis quam dilec-
 ti copia. ferunt plures. tum uiri tum mulieres tam
 nostra quam maiorum nostrorum memoria. quibus
 inhibicio durissime necis fuit occasio. Contra-
 uero plures nouimus quam post concubitum et am-
 plexus passim concessos. mox furere desinerunt.
 Nichil consultius est postquam amor ossibus hesit
 quam furori cedere. Nam quam aduersus tempestatem

nititur sepe naufragium facit. Et qui obtempe-
rat procelle superat. Hec ideo dixi quia te sci-
re amorem meum uolo. Et quid mei causa sis
facturus. Tu quod emolumētum hic sit oritur
nichil tibi tacebo. quia iam mei cordis alteram
te reputo partem. Ego Lucreciam diligo neque
hoc in Pandalo mea culpa est factum. Sed regē
te fortuna. In cuius manu est quē colimus orbis
Mibi non erant noti mores uestri. Nec huius
orbis Consuetudines noram. Putabam
ego feminas uestras. quod oculis monstrant In
corde sentire. Sed inestant homines uestre ma-
ritate non amant. hinc deceptus sum. Credidi
namque amatum me Lucrecie fore. dum me lu-
minibus intuebatur placidis. Cepique contra di-
ligere. nec tam elegantem dominam dignam pu-
taui. cui uices non redderentur amoris. Non
dum te noram uel tuum genus amaui putans a-
mari. quisenim tam saxeus est. aut ferreus qui
non amet amatus. Sed postquam fraudes noui me
que dolis irretitum. ne meus sterilis esset amor
nexus sum meis omnibus artibus illam incende-
re. ut par pari referretur. Ardere namque nihilque
urere. tum rubor erat. tum anxietas animi
que me die noctuque mirum inmodum crucia-
bat. ut adeo introrsus ut egredi nullo pacto ua-
lere factum ē igitur ut me cōtinuāte par sit amor
amboꝝ. illa incensa est. ego ardeo abo perimus

nisi tu sis adiumento. uir custodit & frater. Nō
 tam uellus aureā puigil draco seruabat. nec adi
 tū orti cerberus q̄ ista diligēter recludit. Nō
 ego familiā uestrā scio quia nobilis estis iter pri
 mores urbis. diuites. potētes. amati. utinā nū
 q̄ nouissem hanc feminā. Sed q̄s est qui possit
 resistere. satis nō eligi hanc. sed casus dedit a
 mandā. sic se res habz tectus adhuc amor est
 Sed nisi bene tegat magnū aliqd qd sup̄ auer
 tant. maū pariet. Possem ego forsitan me cō
 pescere. si hinc abirem. qd quāq̄ esset mihi gra
 uissimū facere tamen uestre familie gracia. si
 hoc putarē ex usu. nec nosco illius furorē. Aut
 me sequerē. Aut manere coacta manus sibi
 cōlciret. qd essz dēdecus ppetuū uestre domus
 Quod igit̄ te uolebā. teq̄ uocaui nostri causa
 est. ut obuiem us hiis malis nec alia uia ē nisi ut
 amoris nostris aurigā te pbeas. curesq̄ ut bene
 dissimulatus ignis nō fiat aptus. Ego me tibi
 cōmēdo do. deuoueo. obsequre ue furori. ne dū
 oppagnaē magis icēdaē cura ut semel cōuenire
 possimus. quo facto mox humiliabiē ardor tol
 lerabiliorq̄ reddet̄ tute scis aditus domus.
 Scis qn̄ uir abē. scis qn̄ ualeas. ītroducere fra
 ter uiri aduertēdus ē q̄ ē ad has res nimiū p̄sp̄
 cax lucreciāq̄ tāq̄ lacū germani teneat. magna
 cura custodit. īuersoq̄ lucrecia x̄ba euerlaq̄
 ceruices. gemitus. sc̄reatus. tussis. risus attēte cōi

derat. hūc illudere sentētia est nec sine te fieri
potest. Assis ergo 2 quādo affuturus sit uir
me īstrue. remanentēq; fratrē diuerte. ne cus
tos affixus Lucrecie sit. neue custodes adhibe
at alios. tibi credit. et qđ dū faxint. hanc for
tasse puinciā tibi cōmittet quā susceperis et
me iuueris ut spero iuuāda res est. Poteris enī
me clam dū ceteri dormient intromittere. et a
morē linire furētem. Ex his quot emergāt uti
litates arbitror te p tua prudēcia palā cernere
Seruabis nāq; in primis honorē domus. amorē
tegēs qui nō possit absq; uestra īfamia mani
festari Sobrinā. tuā in uitam tenebis Menelao
uxorē custodies. cui nō tam obest una uox mibi
cōcessa nescis oībus. qđ si sciēte populo illā pdi
derit me sequentem nupta Senatori Romano
secuta est Ippia ludū a pharon et nilum. famosa
q; menia lagi. Quid si me domi nobile atq; po
tentem Lucrecia seq statuatur. quod decus uest
ri generis. quis populi risus. que nedū urā. sed
tocius cluitatis īfamia. Diceret forsitan aliq;
absumenda potius ferro. aut extinguenda ue
nenis est mīr quā id agat. Sed ue illi qui se hu
mano sanguine polluit. et maiori scelere uindi
cat minus. non augenda sunt mala. sed minuen
da. Nō hic sumus ex bonis duobus meliora de
lecturi. Aut ex malo 2 bono. qđ sit bonū. Sed
ex malis duob; qđ minus obsit omnis uia piculi

plena est. sed hec quā monstrō minus habet dis-
crimīis p quā nedū tuo sāguini cōsules sed etiā
mih p deris qui pene infanio dū mei cā Lucre-
ciā uideo cruciari cui potius eē odio uellē q te
rogate / sed hic sumus / eo deducta res est ut ni-
si tuis artibus tua cura ingenio atq sollicitudi-
ne nauis regat. uulla salutis spes maneat. Iuua
igit et illā et me tuamq domū absq nota cō-
seua nec me potes ingratū. Scis apud Cesarē
quanti sim / quicqd pecieris impetratū tibi effi-
ciā. et hoc ante oīa tibi pollicior deq fidē / pa-
latinūq te comitē futurū / omnēq postēitatē
hoc titulo gauisurā. Ego tibi lucreciā meq et
nostrū amorē et famā nostram et tui gravis
decus cōmitto tueq mando fidei. Tu arbiter
es omnia hec in te sita sunt. uide quid agas et
seruare potes ista et perdere

Subrisit his auditis Pēdalus factaq morū
la / norā hec Euriale dixit et utinā nō accidisset
sed eū in locū sicut abste dictū est res rediit
ut necesse sit me qd iubes efficere / nisi et nō
strū genus affici cōtumeliis et scandalū ingens
cupiā exoriri. ardet m' p' sicut dixi et impo-
tē suū est nisi occurro / fero se fodiet aut fene-
stris se dabit p'cipitē nec uite iam sibi nec ho-
noris est cura. Ipsa mibi suū ardorē patefecit
eistiti increpauī lenire flāmā studiū nihil p'fecit
oīa ppter te qui facit / nihil nisi te curat. tu illi

semp in mēte sedes Te petit / te desidera. te
solū cogitat. sepe me uocitans audi pcor Euri
ale dixit Sic mulier ex more mutata est ut iā
nō eadē uideatur. Heu pietas. heu dolor. nulla
prius in urbe tota uel castior ul' prudētior Lu
crecia fuit. Mirares. Si tantū iuris natura de
dit amori in mētes humanas. medēdū est huic
egretudini. Nec alia cura est. nisi quā ltu mōs
trasti. Accingā me huic opt. teq dū tpūserit
cōnouere faciā. nec ex te grām qro. quia non
est officiū boni uiri. cū is nihil pmeteat grāz
poscere. Ego ut uitē infamiā nostre imminēte
familie coc ago nec sū premiā dus. At enīz Eu
riale inqt. ego uel sic tibi grām habeo. et crea
ri te comitē ut dictū ē faciā modo tu dignita
tē istā nō spnas. Nō spno inqt Pādalus. sed
ne hinc pfecta sic uolo. Si uētura est. libere ue
niat. nihil ego cōditōale facio / si potuisset hoc
te nesciēta fieri. mea ut opa apd Lucreciā fuiss
es libēcius egissē Vale et tu uale retulit Euri
alus. Postq aimū iuenisti fac finge. inueni effi
ce. ut simp simus. Laudabis inqt Pandalus. le
tus q abijt. q tātū uiri grāz inuenisset Tū q
se iā comitē esse sperabat cuius dignitatis tā
to erat auīdior. quāto se minus cupere demō
strabat. Sunt enī hoēs inqdā ut mulieres que
tum maxime nolle dicunt tum maxime uolūt
hic lenocii mercede ortitus est comitatū / et

aureā bullā suē nobilitatis posteritas demōstra-
 bat In nobilitate multi sūt gradus mi Mariane
 et sane si cuiuslibet originē q̄ras sicut mea snia
 fert. aut nullas nobilitates inuenies | aut admo-
 dū paucas | que sceleratū nō habuerūt ortū. Cū
 enīz hos dici nobiles uideamus | q̄ diuiciis habū
 dāt diuicie uero raro uirtutis sunt comites. q̄s
 nō uidz ortū essenobilitatis degenerē hūc usu
 re ditarūt | illū spolia. p̄dicioēs aliū. hic bñ fiet
 is dītatus ē ille adulatōibus. huic adulteria lu-
 cr̄ p̄bent | nōnullis mēdatia p̄sūt. q̄daz faciūt
 ex cōiuge questū | q̄dam ex natis. pler̄sq̄ ho-
 micida iuiāt. Rarus est q̄ iuste diuicias congre-
 get. nemo fascē amplū facit nisi uiuōnes metit
 herbas. Cōgregabāt hōies diuicias multas | nec
 undē ueniāt. sed q̄ multe ueniāt q̄rūt. Oībus
 hic x̄sus placz. Vndē habeas q̄rit nemo sed op-
 tet habere. Post q̄ uō plena ē archa tūc nobili-
 tas. posci ē. que sic q̄sita nil est aliud. q̄ p̄miū
 iqtatis. Maiores mei nobiles habiti sunt | sed
 nolo mihi blādiri. Nō puto meliores fuisse p̄a-
 uos meos aliis | quos sola excusat antiquitas | q̄a
 nō sūt in mēmoria eoz̄ uicia. Mea snia nemo
 est. nobilis nisi uirtutis amator. Nō miror aure
 as uestes. equos. canes. ordinē famuloz̄. lautas
 mēsas marmōreas edes. uillas. p̄dia. piscinas ui-
 daria siluas. Nā hec oīa stultus asseq̄ pōt | quē
 si q̄s nobilē dixerit. Ipse fiet stultus. Pādalus

noſter lenocinio nobilitatus eſt

NON multis poſt diebus ruri inter Menelai
ruſticos rixatū eſt. et occiſi nōnulli. qui plus bi
berāt. opusq; fuit ad res cōponēdas Menelaū
p̄ficiſti. Tū Lucrecia. mi uir iquit | grauis es ho
mo | d̄bilisq; | equi tui grauit̄ incedūt | quare
gradiariū aliq̄ nō recipis comodatū. Cūq; ille
p̄contaretur ubi nā eſſet aliq̄s. optimū inq̄t Pā
dalus niſi fallor Eurialus habz | et tibi libēs cōce
det. ſi me uiſpetere. pete inq̄t Menelaus. Ro
gatus Eurialus mox equū iuſſit adduci | idq;
ſui gaudiū ſignū recepit ſecūq; tacite dixit. Tu
meū equū aſcendes Menelae ego tuā uxore eq
tabo. Cōuentū erat ut noctis ad horam quintā
in uico Eurialus eſſz | ſpectaretq; bñ ſi cantātē
Pādālū audiret. abierat Menelaus. Iāq; celū
noctis adducerāt tenebre. mulier in cubili tem
pus manebat. Eurialus āte fores erat | ſignū q;
morabāt. nec cantū audiebat | nec ſcreatū. Iam
p̄terit̄ hora. et ut abiret Eurialus ſuadebat
Achates. deluſūq; dicebat. duz eſt amātī rece
dere. et nūc unā nūc aliā cauſā manēdi q̄rebat.
Nō cauebat Pādalus q̄a Menelai frater domi
māſerat ⁊ oēs aditus ſcrutabāt | ne qd iſidiarz
fieret | noctēq; trahebat inſomnem. Cui Pan
dalus nunquā ne inquit hac nocte cubatum ibi
mus. Iā nox mediū poli tranſcēdit axem. ex me
graūiter occupat ſomnus. Miror te cum iuue

nis sis senis habere naturā / qbus siccitas sōniū
 aufert · nec unq̄ dormiūt / nisi paululū ante diē
 cum currus uoluitur septentrionalis elices / Cū
 iam tempus esset sugrēdi · eamus Iam tandem
 dormitum / quid sibi uolūt hec uigile · Eamus ·
 inquit Agamēnon / si tibi sic uidetur · Antea ta
 men inspicēde sunt fores / an satis firmate sint
 ne furibus pateāt · Veniensq̄ ad hostium / nūc
 unam / nunc aliam seram admouit / et pessulum
 addidit · Erat illic ingens ferrum / qd̄ uix duo
 poterant eleuare / quo nōnūq̄ ostium claudēba
 tur · qd̄ postq̄ Agamēnon mouere non potuit
 Iuua me inquit Pandale / admoueamus ferrum
 hoc ostio · cum dormire inciamus aurē ociose po
 terimus · Audiebat hos sermōes Eurialus / et ac
 tū tacitus ait / si hoc ferramētū adiūgitur · Tū
 Pādalus · qd̄ tu paras Agamēnō / Tāq̄ dormis
 obsidēda sit / firmare ostiū paras / ā tuta sumus
 in ciuitate · Libertas hic ē / 2 q̄es oibus ead̄ · Tū
 hostes ptul sunt / qbuscū bella gerimus / flōren
 tini · si fures times / sat clausū est · si hostes ·
 quid hac in domo te posset tueri · Ego nocte
 nō subibo hoc onus / q̄a schapulas doleo / et ifra
 sū fractus nec gestandis oneribus sum idoneus
 aut tu te leua / aut sine · Vach · satis est inquit
 Agamēnon / dormitūq̄ cessit · Tum Eurialus
 manebo adhuc hic horā ait / si forte aliqs ada
 plat · tēdebat Achatem more / tacitusq̄ male

dicebat Eurialo qui se tādīu retīneret insonnē
Nec diu mansum est / Tum per riuolā uisa Lu
cretia est. parq̄ quid luminis secum ferens. uer
sus quam p̄gens Eurialus / Salue mi anime Lu
cretia dixit. At illa exterrita fugere primum
uoluit / Exinde recogitans / quis tu es uir ait.
Eurialus tuus inquit Eurialus. aperi mea uolup
tas / Iam mediā noctem te optor. Agnuit Lu
cretia uocē / sed q̄a simulationem timebat / non
prius ausa est aperire / q̄ secreta inter se tantū
nota p̄ceperit. Post hec magno labore seras re
mouit. Sed quia plurima ferramēta fores reti
nebāt que manus feminea ferre nō poterat. ad
semi pedis dumtaxat amplitudinem cōsumpta
tuit / ne hoc ait obstabit Eurialus. extimans
q̄ suum corpus p̄ dextrum latus intra sese con
iecit. mulieremq̄ mediam amplexatus ē. Acha
tes extra in excubis mansit. Tū Lucretia siue
timore nimio siue gaudio exaīata inter Euriali
deficiēs brachia pallida facta est. et amisso x̄bo
ac oculis clausis p̄ omnia similis mortue uideba
tur / nisi qd̄ adhuc calor pulsusq̄ manebat. Ex
territus Eurialus subito casu quid ageret nesci
ebat / Secūq̄ si ab eo inquit mortis sum reus q̄
feminā in tanto discrimie deserueri / Si marco
iterueniet agamenō aut alius ex familia et ego
perim. Heu amor ifelix qui plus fellis q̄ mellis
habet / nō tam absinthēū est amare quā tu / qd̄

me iam discriminibus obiecisti / quot mortibus
 meuz caput deuouisti / hoc nunc meis restabat
 in brachis ut feminā exanimares / Cur non me
 potius interemisti. Cur non me leonibus obie
 cisti / Heu q̄ apta tibi uiserat In me huius poti
 us gremio / q̄ istaz in meo sinu defecisse. Vicit
 amor uirū. Abiectaq; pprie cura salutis Cum
 femina mansit. eleuansq; altius mutū corpus
 atq; deosculans madidus lacrimis. Heu Lucre
 cia inquit. ubina; gentiū es / ubi aures tue. Cur
 non respondes. Cur nō audes apire oculos / ob
 secro meq; respice. Arride mihi ut soles Tuus
 hic Eurialus assum. Tuuste amplectitur Euri
 alus. Mi anime Cur non me contrabasias / mi
 ror obisti / An dormis / ubi te queram. Cur si
 mori uolebas non me monuisti ut occidissem
 una. Nisi me audis. Et iam latus meum ap
 periet gladius / ut nos ambos habeat exitus u
 nus. Ach uita mea. suauum meum. delicie
 mee. spes unica. Integra quies. Siccine te
 Lucrecia perdo. Attolle oculos / Eleua caput /
 Nōdum mortua es uideo. Adhuc cales / adhuc
 spiras / Cur mihi nō loqueris Sic me recipis / ad
 hec me gaudia uocas / Hanc mihi das noctem.
 Assurge oro requies mea / respice tuum Euri
 alum. Eurialus assum tuus. At sic factus lacri
 marum flumine super fontem / et mulieris t̄m
 pora pluit / quibustanq; rosa cū aquis excitata

mulier quasi de graui sōno surrexit | Amātēq̃
uidens. heu me inquit Euriale. ubināz fui. Cur
me non potius abire. sinistū | beata iam moriebar
in tuis manibus. utinam sic excederez anteq̃ tu
hac urbe decederes. Dum sic inuicez fantur In
thalamum pergunt ubi talem noctē habuerūt
qualem credimus inter duos amantes fuisse.
Postq̃ manibus altis raptam Helenā Paris ab
duxit | Tamq̃ dulcis ista nox fuit | ut ābo ne
garent tam bene inter Martem | Veneremq̃
fuisse. Tu meus es Gaminēdes | Tu meus Ipo
litus | Diomedes meus | dicebat Lucrecia. Tu
mibi Polixena es Eurialus referebat. Tu Emi
lia | tu Venus ipsa Et nūc os | nunc genas | nūc
oculos cōmendabat. Eleuatq̃ nōnunq̃ lodice
secreta que nō uiderat antea contēplabatur et
plus dicebat. Inuenio quā putarā | Talē lauātē
uidit Athēon in fonte diamam | quid his mem
bris formosius | quid cōdidius Iam redemi peri
cula. quid est qđ ppter te nō debeat sustineri
O pectus decorū O papille p̃mende. Vos ne
tango. Vos ne habeo. uos ne manus incidistis
meas. O teretes artus. o redolens corpus. te
nē ego possideo. Nūc mori est satius quando
hoc ē recens ne qua interceiat calamitas. Ani
mi mi teneo te an somnio. Vera ne ista uolup
tas est. An extra mentē positus sim reor. non
somnia certe. uera res agitur. O suauia basia o

dulcēs amplexus: o melliflui l'morsus: nemo me
 felicius uenit: nemo beatus. Sed heu q̄ ueloces
 bore. Inuida nox cur fugis. Mane Appollo ma
 ne apud inferos diu. Cur equos taz cito in iugū
 trahis. Sine plus gramis edāt. Da mihi noctez
 ut Alchimene dedisti. Cur tu tā repēte Titōi
 tui cubile relinqs aurora Si tam illi grata esses
 q̄ mihi lucrecia: haud tā mane surgere te pmitte
 re Nunq̄ mihi nox uisa ē breuior: quis apud lac
 tanos. Daciosq̄ fuerim. Sic Eurialus: nec mīo
 ra dicebat Lucrecia nec osculū nec uerbū irre
 cōpensatū p̄terit. Stringebat hic. Stringebat
 illa: nec post uenerē lapsi iacebāt. Sicut Anthe
 us ex terra ualidior resurgebat. Sic post bellū
 alacriores robustioresq̄ fiebāt. Nocte pacta
 cū crines suos ex oceano tolleret aurora / dis
 cessū est. Nec post multos dies redeundi co
 pia fuit. Crescentibz dietim custodiis / Sed oīa
 superauit amor / Viāq̄ tandē reueniēdi / qua se
 pius uisi amātes sunt. Interea Cesar / q̄ iā Eu
 ganio recōciliatus erat / Romā petere destina
 rat. Scripsit h̄ Lucrecia / Quid enī nō sentit
 amor: aut q̄ fallere possit amātē Sic igit̄ Lu
 crecia scripsit Eurialo

Epistola Lucrecie

Si posset animus meus irasci tibi iāz succē
 serē / q̄ abituꝝ te dissimulasti. Sed amat te q̄
 me / magis s̄ p̄us meus / nullaq̄ potest ex causa

aduersus te moueri. Heu mi cor | qd est qd mi
hi Cesarē nō dixisti recessurū. Ille itineri se pa
rat | nec tu hic manebis | scio | Quid obsecro d
me fiet. qd agam misera. ubi qescā. Si me relin
quas non uiuo biduū. Terge has lras meis lacri
mis madidas per tuā dexterā et datā fidem si
de te quicquam merui | Aut fui tibi quicquam
dulce meum miserere infelicis amantis. Non
peto ut maneat | Sed tolles tecum | fingam
uesperi Bethleem petere uelle | unicamq; re
cipiam / anū. Assint illic duo tresue famuli ex
tuis. meq; rapiāt. Nihil negotii ē uolentē eripe
tue tibi dedecori puta. Nam et filius Prami
cōiugē sibi raptu paut. Nō iniuriaberis uiro
meo Is eni oino me pditurus ē. Nāq; nisi me
abducas mors me illi auferet. Sed noli tu esse
crudelis | meq; morituram relinquere que te
pluris semp q̄ me feci. Ad hec Eurialus in hunc
modum rescripsit.

Epistola Euriali

Celaui te usq; nunc mea Lucretia | ne te ni
miū afflictares anteq̄ t̄pus esset. Scio mores
duos | quia te nimīū crucias | nec Cesar sic rece
det ut nō sit reuersurus ex urbe quin reueneri
mus hac. Iter est nobis in patriā. Qd si Cesar
aliā uia fecerit | me certe si uixero redire uide
bis | negētp; mihi sup; in patriā reditū | errabū
dūq; similē reddant Vlixī | nisi huc reuertar

Respira ergo mi anime / sūmeq̃ uires / noli te
 macerare / quin uine potius leta . Qd̃ dicis de
 raptu esset mibi / tum gratū / tū iocundissimū
 Nec mibi maior prestari uoluptas posset / q̃ te
 semp̃ mecum habere / ac meo ex arbitrio potiri
 Sed cōsulendū est magis honori tuo q̃ mee cu
 piditati Exigit nanq̃ fides tua / qua me com
 plexa es / tibi ut consiliū fidele prebeā et qd̃ in
 rem sit tuā / Tu te scis p̃nobile esse et in clara
 familia nuptā Nomē habes / tum / pulcerrime
 tum pudicissime mulieris . nec apud Itales solū
 tua fama clauditur . Sed et Theutonx et Pā
 noni et Bohemi et omnes septentriones populi
 tuū nomen agnoscūt . Qd̃ si ego te rapiā / mit
 to dedecus meū qd̃ tui cā flectis facere / qua ig
 nominia tuos afficeret necessarios / quibus tuā
 matrē pūgeres / qd̃ de te dicere ē / quis rumor
 exiret in orbē . Ecce lucreciā / que bruti cōiuge
 castior Penelopeq̃ melior dicebat̃ . Iā mechā
 segtur . imemor domus parentū et patrie . Nō
 Lucrecia sed Ippia est . uel Iasonē secuta Me
 dea . Heu me quātus meror habere ē cum de te
 talia dici sentire . Nunc amor noster clam est .
 nemo te nō laudat . rapina turbaret omīa . nec
 unq̃ tā laudata fuisti q̃ tunc uitupareris . Sed
 mittamus famā . qd̃ q̃ amore p̃frui nostro nō
 ualeremus . Ego Cesari seruiō . Is me uirū fecit
 potētē et diuitē . nec ab eo recedere possū sine

mei status ruina | q̄ si cū defererem | non quirē
te decenter habere. Si curiam sequerer nulla
quies esset. omni die castra mouemus. nusq̄ ce
sar tanta mora fuit. quanta nunc Senis. Idq̄
belli necessitas fecit. q̄ si te circumducere et
quasi publicam feminam in castris haberem.
Vide q̄ esset michi et tibi decorum. His ex re
bus obsecro mea Lucretia. mentem ut istam
exuas. boniq̄ consulas. nec furori magis q̄ tibi
blandiaris. Alius fortassis amator aliter suade
ret. et ultro te fugere precaretur. ut te q̄diu
posset abuteretur. Nichil futuri prouidus. dū
presenti satisfaceret egritudini. Sed is non es
se amator uerus. qui libidini magis q̄ fame con
suleret. Ego mea Lucretia | quod frugi est mo
neo. mane hic te rogo. nec me dubita rediturū
quicquid apud Etruscos incumbet agendum
Cesari michi cōmitti curabo. Dabeq̄ operam
ut te frui absq̄ tuo incōmodo possim. Vale.
uiue. ama. nec meum q̄ tuus est | ignem putato
minorem. Aut me non inuictissimum hinc abs
cedere. Iterum uale mea suauitas. et anime ci
bus mee.

Acquieuit his mulier et Imperata facturā
se rescripsit. Paucis post diebus Eurialus cum
Cesare Romam prexit | nec diu moratus illic
febris est incensus | infelix penitus | qui cuius
arderet amore | febrium quoq̄ cepit ignibus

estuare. Cumq; iam uires amor extenuasset.
 Adiectis morbi doloribus / parum superat ui
 te / tenebaturq; spiritus medicorum remediis
 potius q̄ manebat. Cesar dictim ad eum uenie
 bat / et quasi filium consolabatur / omnesq; cu
 ras Apollinis adhibere habebat. Sed nulla ua
 lentior fuit medela q̄ Lucrecie scriptum / quo
 uiuentem illam et soipitem cognouit / que res
 febres aliquantis perimminuit / Eurialumq; sur
 gere in pedes fecit / qui et coronationi Cesaris
 interfuit / at ibi militiam suscepit et aureum
 calcar.

Post hec cum Cesar Perusium peteret Is
 Rome mansit / nondum ex integro sanus / Ex
 inde Senas uenit / quis adhuc debilis / extenua
 tusq; faciem Sed intueri potuit / non alloqui
 Lucreciam. Epistole plures utrinq; misse sunt
 Rursusq; de fuga tractatum est / Triduo
 illic mansit Eurialus. Demum cum sibi ad
 itus omnes uideret ereptos / recessum eius
 amanti renuntiavit. Nunquam tanta dulce
 do in conuersando fuit : quanta in receden
 do mesticia. Erat in fenestra Lucrecia per
 uicium iam Eurialus equitabat. humidos ocu
 los / alter in alterum iactabat. flebat unus.
 flebat alter / Ambo doloribus urgebantur /
 Vt qui suis ex sedibns. cor euelli uiolenter
 sentiebat. Si quis in obitu quantus nam sit

dolor ignoret / duorum amantum separationem
consideret / quamuis maior hec anxietas inest
et cruciatus ingentior / dolet animus In morte
quia corpus reliquit amatum. Corpus absente
spiritu. nec dolet nec sentit. At cū duo inuicē
cōglutinati p amore sūt animi / tāto penosior
est separatō gto sensibilibior est. uterq̃ dilectus
Et hi sane nō iā erāt spūs duo Sed quēadmodū
inter amicos putat Aristophāes unius aīe duo
corpora facta erāt. Itaq̃ nō recedebat animus
ab aīo. sed unicus amor scindebat in duos. tūz
cor in ptes diuidebat / mentis ps ibat / pars re
manebat Et oēs inuicē sensus disgregabāt. Et
a seipsis discedere flebāt. Nō māsit in amātū
faciebus sanguinis gutta / nisi lacrimae fuisset ⁊
gemitus similimi mortui uidebant. Quis scri
bere. q̃s referre. q̃s cogitare posset illaz mētū
molestias / nisi q̃ aliquādo insanīuit. Laodomia
recedēte pthelaelao / ⁊ ad sac̃s illi pugnas cūte
exanguis cecidit. Eadē postq̃ uiri mentez agno
uit / uiuere amplius minime potuit. Dido Phe
nissa post fatale Eneae recessū seipsā interemit
Nec Porcia post bruti necē uoluit uiuis inter
esse. Hec nrā postq̃ Eurialus ex uisu recessit /
in terram collapsa per famulas recepta est / cu
bilibq̃ data / donec resummeret spiritum. ut
uero ad se rediit / uestes aureas / purpurasq̃
Et omnem leticie prorsus recludit ornatum

pellisq; tunicis usa / nūq; post cātare audita ē
 nūq; uisa ridere / nullis faceciis / nullo gaudio /
 nullisq; unq; iocis in leticiā potuit reuōri / quo
 in statu / dū aliq; diu pseueraret / egritudine in
 cidit. Et q̄a cor suū aberat / nullaq; menti dari
 cōsolatio poterat. Inter multum plorātis bra
 chia matris: ac collacrimātes / et frustra cōsola
 toris Xobis utētes necessarios / Indignantē ani
 mā exalauit. Eurialus postq; ex oculis nūq; se
 amplius eā uisurus abiit. nulli intereundū locu
 tus / solā in mēte Lucreciā gerebat. et an unq;
 reuerti posset meditabā. Iuenitq; tandem ad
 Cesarē pusi manentem / quē deinde Ferrariā.
 Mantuā. Tredentū. Cōstantiā. et Basileā se
 cutus est. ac demū in Hungariā atq; Bohemiā
 Sed ut ipse Cesarē / sic eū Lucrecia seq̄batur
 in somniis / nullāq; noctē sibi q̄tā pmittebat
 quā ut obisse uerus amator agnouit. Magno
 dolore pūctus / lugubrē uestē recepit. Nec cō
 solationē admisit / nisi postq; Cesar ex ducali
 sanguine uirginē sibi / tuz formosā / tuz castis
 simam atq; prudentem matrimonio iunxit
 Habes amoris exituz Mariane mi amātissime
 Nō ficti neq; felicitis / quez q; legerint / piculum
 ex aliis faciāt qd sibi ex usu fiet. nec amator
 um bibere poculū studeant / qd lōge plus aloes
 q; mellis habet. Vale ex Vienna Quinto No
 nas Iulii. Anno domini. M. cccc. xliii.

32
88

38
40
Epistola eiusdem docens quod
sit remedium contra amorem.

ENFAS SILVIVS. T. Ipolito Mediola
nensi. S. P. D. Querebaris mecum nocte pre
terita / q̄p amori operam dares. nec delibatum /
ac uinctum / animuz soluere posses. Dixisti te
nec uirginem / nec nuptam / nec uiduam / amare
Sed mulierem q̄uis pulchram. meretricē tamē
quibuslibet uiris precū causa sese subternētē.
Id tibi molestum esse / aiebas. libēterq̄ amorē
hunc uelle te postergare. Sed uiam / modumq̄
nescire / quo fieri liber / et amore uacuuus posses
Nam et si plures sacerdotes consulueris / nemi
nem tamen remedia que tibi uiderentur effi
catia protulisse dicebas. Rogabas igitur me /
magnisq̄ precibus efflagitasti / egritudini tue
ut aliquam afferrem medelam. Ac iter ostēde
rem tibi quo posses ardentes amoris flammās
effugere. Parebo desiderio tuo / salubriaq̄ pre
bebo tibi remedia. Si ea amplecti uolueris. nec
uerebor medici culpam mihi ascribi. si tu obedi
entis egroti personam susceperis. q̄uis arbitror
quos consulisti sacerdotes / satis tibi fecisse /
si precepta tenuisses / que illi dederunt. sed tibi
uisa fuerūt fortasse graua. Nam cum dicerēt
fuge illam / nihil sibi loquaris / nihil de illa audias
durum uerbū uisum est. At febricitans quicq̄

iustus audit frigida pocula sibi negari Si tamē
sanari uult / quod medicus mandat / diligenter
obseruat. Tu ergo mi Ipolite. si uis amorē eua
dere / liberq̄ fieri. prepara ut que precipiam fa
cias. Noscito egrotum te esse / maximaq̄ ir fir
mitate detentum. et propter sanitatem / dura
et aspera esse plurima subeunda. Nempe egro
tus est mi Ipolite / omnis qui amat. ac nedum
egrotus / sed mēte etiam captus / atq̄ insanus
et amens de amore inq̄m illicito. Nam deū co
lere / et amare / parentes / uxorem / et liberos /
uirtutis est / non uicii. sanitatisq̄ non egritu
dinis. at tu amorem illicitum sequeris. Quid
tu esse amorem de quo iam loquimur credis.
ueteres putauerūt illum ex uenere / uulcanēq̄
natum puerum. cecum / alatum. sagittas in ma
nibus habentem. quibus uiros ac mulieres feri
ens / ardorē dilectionis infunderet. Apud Vir
gilium legimus. Nunc scio quid sit amar. du
ris in cotibus illum Ismarus aut Radope. aut
extremi garamantes. nec generis nostri puerū
nec sanguinis edunt. Sed error hic mortalis po
puli fuit / qui ueritatem attingere non potuit.
Amor ut in tragediis inquit Seneca. nihil ē aliud
nisi uis quedam magna mentis / biādusq̄ animi
calor / qui inuenta igitur luxu / ocio. et inter
leta fortune bona nutritur. Hic mentem hōis
eripit. iudicium omne omne perfertit. sensum

39
411
ebetat animū extinguit Nāq̃ cum mulierē di-
ligis non in te sed in illa uiuis. Quid igit̃ perius
est q̃ uiuentem non uiuere q̃ sensum habentē
non sentire q̃ oculis peditū nō uidere. Egred̃
qui amat in aliū mutatur uirū / nec loquit̃ nec
facit que ante solebat. Hinc Parmeno apud
Terentiū Dū boni qd hoc morbi est / adeo ho-
mines imitari ex amore ut non cognoscas eui-
dem esse. Putat Comicus morbū esse amorē-
nec male putat Nam et apud Macrobiū luxu-
riā que uel mater amoris est uel filia deterrimi
morbi partē. Ipocrates dicit hic morbz plerūq̃
iuuenes agrediūt̃ sed uiros quoq̃ senesq̃ uexat
Tantoq̃ piculofior et risu dignior est quanto
persona que capta est etate aut sciētia censeēt̃
p̃stātior. Cum ergo ypolite captus sis amoriq̃
leruias scias te mōbolū esse Si morbosus es
liberari stude. Nam quis morbum patitur qui
curari non uelit Sane et morbus grauior est a-
cerbior piculofior eo morbo maior sit de sani-
tate cura. Si tua infirmitas magna ē sic et cu-
re diligentia magna. Cogita mi ypolite quo in
statu es. tu nihil te estimas. quicquid tibi eue-
niat leue est. Solum super amica anxius es / rō
parentes nō necessarios nū benefactores mag-
nificas. solus tuus animus ī amica est. Illā amas
Illam p̃moues Illam sōpnas. de illa cogitas. de
illa loqueris. de illa inspiras. nihil agis qn m̃cori

am eius habear. En stulticia amentia morbi q̄
teterrimum. an non est petenda cura. quis nō
sanari hoc morbo uelit. Ceterum ad salutem
tuam hec sunt necessaria. Ipse. que si feceris
sanus eris. Si neglexeris. sepelieris in morbo
tuo. nec te quisq̄m iuuare poterit. Cogita pri
mum q̄ remote a preceptis dei recessisti. qui
cum deberes deum ex toto corde diligere. cre
aturam amasti. et in ea omnem tuam dilectio
nem et oblectationē posuisti. Sic enim factus
es Idolorum cultor. Nam qui creaturam deo
preponit. Idolatra est. negabis te Idolatrā cē
quasi non preponas creatori creatū. At si ue
rum fateri uis. plus tuam amicā diligis q̄ deū.
nam que deus mandat. negligis. postergas. cō
tenuis que uult amica. sūma cum diligētia cu
ras adimplere. Et hoc nēpe est. preferre mul
terem deo. Heu q̄m magnum est malum. q̄ pe
riculosum. q̄ detestabile creaturam sic amare.
ut deum paruifacias. Deus. cum esses nihil. te
aliquid esse fecit. nec te lapidem. nec te genti
lem. nec iudeum. sed hominem christiani m fe
cit. ut posses scire diuina sacramenta. et uiam
qua itur in celum. ipse quoq̄ deus. cum ob cul
pam primi parentis. tu et ceteri homines para
disum amisissetis. nasci pro te uoluit. fieri ho
mo. capi. cedi. uituperari. crucifigi. mori. ac
suo te precioso redimere sanguine. En q̄ mag

40
412
na ingratitude et iniquitas inhumanitas feri-
tas. hunc qui tanta pro te fecerit, ppter uilem
relinquere mulierculā. Hoc satis te ceterosq
xpianos mouere deberet ut omissis amoribus
illicitis deo soli seruirent. Sed cogita ulterius
Quid agis ypolite. Pulchra tibi uidetur amica
Credis ne sic semp pulchra erit. Res est forma
fugax. ut iquit Tragedius. Mulier q̄ hodie for-
mosa est. cras deformis erit. quid tu bona ppe-
tua et immutabilia pro caducis mutabilibusq
permutas. Sic ut putas spectabili forma m̄er
leue hoc bonū est. Nichil enim forma mulieris
est nisi moribus sit adiuta. Castitas est q̄ feiaz
laudat nō forma. Tu nō castitatē sequeris. sed
solum formam amas. forma hec uti flos agri d̄
cidit. Rosa mane rubea. sero languescit. Nichil
formosius est uirtute atq̄ honestate. si hanc
intueris. multo tibi formosior uidetur q̄ tua
amica. Et enī. nec lucifer nec hesperus tam deco-
rus est quam ipsa facies honestatis quam qui
relinquit ppter mulierem existima oro quā sit
delirus et amens. Ceterz. Ipolite ut tecum non
multis utar. Sed quā amas mulier nō tua sola ē.
complures eam habēt. nec ipsa te solum amat
sed alios quoq̄ amat. Quid tu in turba uis fa-
cere. Cogita te esse iam in uespere. Iam senem
Iam mortū p̄ximū. Vis ne cū iuuenibus cōten-
dere. uis cum robustis pugnare. Quid tibi in-

eo prelio queris / in quo uictor succubis. Mag
na res est uirum senex a iuuenibus extorquere
mulierem. Si tam es potens ut extorqueas. qd
uicisti / cum prelium huiusmodi sit ut uincens
subcumbat. Quid est oro mulier. nisi iuuentu
tis expilatrix / uirorum rapina. senum mors / pa
trimoni deuoratrix / honoris perniciēs / pabulū
dioboli / ianua mortis / inferni supplementum.
Cogita Ipolite quot mala per mulierez obuene
nerint. cum Salomon. tum Olophernes. tum
Sampson / per mulierem decepti fuerint. non
te credas sic fortem esse / ut non illudaris. Sed
quanto uiris illis debilior es / incautior / impru
dentior / tanto te ab eo loco semoue. in quo po
tes decipi. Nichil est mulieris amor. qui cum
peccato est. Non est in muliere stabilitas / que
nunc te amat / cras alium amabit. et una tecum
amabit alios. Quid tu hunc amorem existimes
qui in plures diuisus est. Nulla mulier tā fixe
aliquem amauit. que ueniente nouo proco / no
uisq; / uel precibus / uel muneribus / nō mutant
amorem. Mulier est animal imperfectum / ua
rium / fallax / multis moribus / passiōibusq; sub
iectum. sine fide / sine timore / sine constantia /
sine pietate. De his loquor mulieribus / q; tur
pes admittunt amores. Nunq̃ hec stabiles sūt
Nanq; ut semel a recto tramite recesserūt. Iā
se liberas arbitratur. ut quocūq; uelint uagē

41
45
nec amplius | uel mariti | uel amici | timorem ha-
bent Credo equidem illam coeuri feticā uo-
luptatē tibi qui iam senio exhaustus es parum
placere Nam quid nedum tibi antiquo et ar-
ido Sed Iuueni humecto illa inepta et spurcida
uoluptas conferre potest quam mox penitudo
consequitur An non magna res ē amonicio illa
ac citacio siue corminatio qdam que p̄st pecca-
tum euestigio mentem hominis cruciat | quā m-
iniquus est homo q̄ tociēs amonitus non quie-
scit qui punitus non emendatur qui correctus
nō efficitur melior quid ille actus carnalis ope-
ratur nisi carnis interitum utinā solam carnē
interimeret et nō occideret animā At duo cū
in uicem coeūt uir et femina quasi duo uasa te-
stea mihi uidentur que inter se cōfricantur do-
nec rumpantur et ad nibiū redigantur Tu ta-
men nō in coitu sed in uisu sermonēq̄ forsitā
oblectaris Quid obsecro in uisu est tam pul-
cri ut non inuenias aliqd pulcrius Pulcritudo
quam debemus querere i celo est Cui null'a po-
test res mūdāna compari In illis cōmis p̄fectio
est Mundana semper diminuta sunt Illa ppe-
tua hec caduca Illa fixa hec fluxa Hanc quam
tu miraris formā paulū quid febris eripiet aut
si morbus abfuerit senectus non deerit que il-
lam teretem succioꝝ plenam faciē rugosam cri-
spamq̄ reddat Fient illa q̄ nūc miraris mēbra

ad cursu temporis arida / nigra / squalida fetore
spurcie plena Non oculi splendore seruabunt
Fetebit os. Collum incuruabitur Corpus undique
sicco et arido truco fiet simile Cogita hec Et
auerte spem priusque fuge quam priueris Multo enim
melius est rem contemnere quam perdere Iam uero
de sermone suauis dulci / placido et mellifluo
quo te dicis oblectari Admodum miror Quid
enim sermo mihi bieris in se dulce habet quid di
cit tibi amica Nempe aut queritur aut plorat
aut minatur / aut tibi inanes fabellas refert.
dicit quid cum uicina fecerit quid somniauerit.
quot oua galina peperit. quibus floribus ferta
componatur. omnis sermo mulieris de re uana
leuius est. in quo qui oblectatur. et ipsum leue
esse oportet. narrat tibi nonnunquam se / et cum alio
amatore / et quo pacto iacuerit. quid domi rece
perit / quam cenam habuerit / quibus uoluptati
bus fuerit usa / que res non gaudium tibi sed
cruciatum afferunt. Sed accipe que uelis gau
dia in sermone amice / Eris ne tam amens rois
inops ut non magis in alicuius docti uiri uel bis
sermonibusque leteris Resume omnia simul que
in amore sunt gaudia Rursusque tedia multa ista
pauca illa reperiens. uerumque illius sententiam dices
qui parum mellis in multo fellemersum inquit
amorem esse. Cum ergo ypolite totus amor de
quo loquimur uanus asper amarus danosusque sit

et hominē morbo gravissimo teneat Curandū
 est ut ab eo libereris Cura autē ea est ut menti-
 tue persuadeas malū eē amorē Post hec declines
 amice sermonē: ociū fugias In negotio semper sis
 Viros bonos qui te instruant sequeis: nulli ludo
 nulli cōvivio intersis Si qd largita est tibi amica
 abste abicias: nihil penes te sit qd illius est puta
 illā esse nūciū dyaboli qui te perdere velit Sint in
 memoria tua xpī beneficia q̄ tibi impedit. Co-
 gita quot benefacienti p̄mia in celestibus sedi-
 bus Et quot malefacienti supplicia apud inferos
 p̄parata sūt. Cogita dies tuos assidue fieri bre-
 viiores Instareq; semper ultimū. Cogita quia irri-
 sui est qui amat Et presertim uir tuo maturus
 Cogita instabilē mulieris animū Cogita pditi-
 onē tempis quo nihilē p̄ciosius Cogita dissipa-
 tionē bonorū Cogita vitā qua vivimus brevissi-
 mā in hoc seculo q̄uis voluptatibus sit dedita.
 Et i alio mūdo quē i gerimus nullū esse vite finē
 Hec si tecū sedulo cogitaveris preceptaq; ista
 tēueris Amorē quo cruciaris a te brevi tempe-
 re legabis Virūq; aiūm te prestabis deo gratū
 celoq; dignū Vale. Hec habui q̄ nūc raptim cō-
 tra amorem dicere alias ubi ociū fuerit pluribz
 te amonebo. Iteꝝ uale et quod tibi dāpno est
 auertere stude. Ex Vienna. ii. kal. Ianuarii an-
 no domini M. cccc. xvi.

[Faint, illegible handwritten text in a single column, likely in a historical script such as Italian or Latin.]

